

indeks

Politechnika Świętokrzyska

NR 74 ROK 2014

ISSN 142-2991

PISMO POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ W KIELCACH

Inauguracja z Panią Premier

Politechnika Świętokrzyska

XV-lecie Chóru Politechniki Świętokrzyskiej

10 grudnia 2013 r.

Chór powstał z inicjatywy Małgorzaty Banasińskiej-Barszcz w grudniu 1998 roku. Śpiewają w nim studenci Politechniki Świętokrzyskiej i innych kieleckich uczelni. W jego repertuarze znajduje się muzyka sakralna i świecka różnych epok. Zespół chętnie sięga też po opracowania przebojów muzyki rozrywkowej oraz muzykę ludową. Jest laureatem wielu konkursów i festiwali chóralnych.

Inauguracja z Panią Premier	4
Czy wiek stanowi barierę dla pogłębiania wiedzy?	5
Prof. Antoni Tajduś doktorem honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej	6
Michał Filarski u prezydenta	7
Politechnika stawia na młodych	8
Wielkie pieniądze na laboratoria	10
Konsorcjum do pomiarów	11
Odszedł prof. Jerzy Piasta	12
Pożegnanie prof. Zbigniewa Engela	13
Rektor Honorowym Obywatelem Sandomierza	14
Nagrody za wynalazki	16
Rektor doktorem honoris causa Uniwersytetu w Równem	17
TOP Manager 2013	17
Odnaczeni i nagrodzeni	18
Akademickie Centrum Medyczne otwarte	19
Skuteczny transfer wiedzy	19
Awanse naukowe pracowników	20
Tydzień ze studentami z Ukrainy	22
W partnerstwie ze szkołami	23
Koszykarze Politechniki walczą o II ligę	24
Pieszko, na rowerze i kajakiem	25
Świetlny sukces naszych studentek	26

Szanowni Państwo,

Inauguracja roku akademickiego 2013/2014 w Politechnice Świętokrzyskiej połączona była z podsumowaniem realizacji projektu MODIN II. Nie jest więc przypadkiem, iż gościliśmy z tej okazji wicepremier – wówczas jeszcze minister rozwoju regionalnego – Elżbietę Bieńkowską. I nie będzie wielkiej przesady w stwierdzeniu, że jest ona matką chrzestną projektu MODIN II, ponieważ w jej obecności została podpisana umowa z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości. Podczas uroczystości 27 listopada 2008 roku w Pałacu Biskupów Krakowskich w Kielcach minister powiedziała, że Program Rozwój Polski Wschodniej pokaże jak efektywnie wykorzystywać europejskie pieniądze, jak dzięki nim zwiększyć swoją pozycję konkurencyjną. Natomiast 7 października 2013 roku potwierdziła, że nasza Uczelnia znakomicie wykorzystała swoją szansę.

MODIN II to projekt o szczególnym znaczeniu dla Politechniki Świętokrzyskiej. Za 95 milionów złotych doprowadziliśmy do pełnej modernizacji 4 budynków dydaktycznych, a 6 czołowych laboratoriów zyskało nowoczesne urządzenia o łącznej wartości 18 milionów złotych. MODIN II w znacznej mierze przyczynił się do pełnej modernizacji Uczelni w przededniu 50-lecia działalności.

Znajdujemy się u progu 2014 roku, a także nowej perspektywy (2014–2020) finansowej Unii Europejskiej. Wprawdzie kształt programów i przeznaczone na nie kwoty nie są jeszcze przez Brukselę zatwierdzone, ale minister Lena Kolarska-Bobińska już zapowiedziała wypracowanie systemu, umożliwiającego efektywne wykorzystanie funduszy unijnych na naukę. Można będzie sięgać po duże środki, ale jednym z warunków jest współpraca nauki, biznesu i administracji państwowej. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego zamierza także zbudować system wsparcia dla wdrażania wynalazków. Nowością mają być bony dla przedsiębiorców na zamawianie kierunków w uczelniach, aby wspomóc konkretne badania, ale i proces kształcenia. Planowane jest też wprowadzenie tzw. doktoratów przemysłowych. „Przedsiębiorcy blisko współpracując z uczelniami mogliby zamawiać tematy prac doktorskich, by powstawały we współpracy z przemysłem” – wyjaśniła minister.

Jeśli do tych zapowiedzi dodamy zbliżającą się dużymi krokami nowelizację Ustawy o szkolnictwie wyższym staje się oczywiste, iż przed nami czas wielu nowych wyzwań i intensywnej pracy.

*Prof. dr hab. inż. Stanisław Adamczak, dr h.c. multi
Rektor Politechniki Świętokrzyskiej*

Kielce, styczeń 2014 r.

indeks

Pismo Politechniki Świętokrzyskiej ukazuje się od 1992 roku

Adres redakcji:

Politechnika Świętokrzyska
25-314 Kielce,
Al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 7,
Budynek Biblioteki Głównej, pok. 18BG
tel. 041 342-43-30
e-mail: kamil.dziewit@tu.kielce.pl

Sekretarz redakcji:

Kamil Dziewit

Zdjęcia:

Kamil Dziewit, Michał Figurski,
Krzysztof Sabat, Maciej Wadowski

Druk:

Agart Kielce, ul. J. N. Jeziorańskiego 67

Inauguracja z Panią Premier

– Politechnika Świętokrzyska szykuje pewnie kolejny skok na kasę, skoro poprosiła mnie o wykład na temat wsparcia polskiej nauki z Funduszy Europejskich 2014-2020 – zażartowała minister Elżbieta Bieńkowska podczas inauguracji roku akademickiego.

Otwierając uroczyste posiedzenie Senatu 7 października 2013 roku rektor prof. Stanisław Adamczak mówił o osiągnięciach ostatnich miesięcy. – Rozpoczynamy 49. rok akademicki, a więc zbliżamy się nieuchronnie do jubileuszu półwiecza istnienia Uczelni – kontynuatorce Szkoły Akademicko-Górnicznej założonej w 1816 roku przez Stanisława Staszica. Politechnika Świętokrzyska rozwija się dynamicznie we wszystkich obszarach działalności. Szczególnym sukcesem w obliczu niżu demograficznego jest wzrost liczby studentów – podkreślił.

W tym roku akademickim nastąpi finalizacja wszystkich podstawowych projektów inwestycyjnych. Szczególną uwagę rektor poświęcił realizacji flagowego projektu „MODIN II – Modernizacja i rozbudowa infrastruktury edukacyjno-badawczej Politechniki Święto-

krzyskiej w Kielcach”. – Za 95 milionów złotych doprowadziliśmy do pełnej modernizacji 4 budynków dydaktycznych, a 6 czołowych laboratoriów zyskało nowoczesne urządzenia o łącznej wartości 18 milionów złotych. MODIN II w znacznej mierze przyczynił się do pełnej modernizacji Uczelni – podsumował.

Osiągnięcia te wysoko oceniła minister rozwoju regionalnego – od 20 listopada 2013 r. wicepremier – Elżbieta Bieńkowska. Jej zdaniem Politechnika Świętokrzyska należy do nielicznej grupy uczelni, które nie tylko wykorzystały wszystkie możliwości rozwoju, ale zdołały znacznie zwiększyć liczbę studentów. Mówiąc o budżecie 2014-2020 poinformowała, iż głównym źródłem finansowania projektów naukowych będzie Program Inteligentny Rozwój. To odpowiedź na jedno

Minister Elżbieta Bieńkowska wygłasza wykład inauguracyjny

z najważniejszych wyzwań stojących przed polską nauką i gospodarką, czyli zwiększenie liczby wdrożeń wyników przeprowadzanych badań naukowych w praktyce gospodarczej.

Wśród gości byli m.in. parlamentarzyści, przedstawiciele władz regionu, delegacje uczelni, naukowcy i przedsiębiorcy

Ślubowanie studentów I roku

Wsparcie obejmie badania realizowane przez konsorcja naukowe i naukowo-przemysłowe. Tam, gdzie to konieczne, będzie możliwe finansowanie budowy infrastruktury badawczo-rozwojowej, jednak główny nacisk będziemy kłaść na wspieranie projektów badawczych realizowanych wspólnie przez przedstawicieli nauki oraz biznesu – powiedziała Elżbieta Bieńkowska. Dodała, że uczelnie, w tym Politechnika Świętokrzyska, które chcą sięgać w najbliższych latach po środki unijne,

muszą mieć pomysł na ścisłą współpracę z biznesem.

Imponującego dorobku Uczelni gratulowali ks. biskup prof. Kazimierz Ryczan, wojewoda Bożentyna Pałka-Koruba, marszałek Adam Jarubas i prezydent Kielc Wojciech Lubawski.

Uroczystość stała się okazją do uhonorowania osób, których poczynania wpływają na rozwój bazy materialnej oraz działalności naukowej i dydaktycznej Politechniki Świętokrzyskiej (szczegóły poniżej).

WYRÓŻNIENIA

- Honorowa Nagroda Rektora Statuetka Politechniki Świętokrzyskiej dla minister rozwoju regionalnego Pani Elżbiety BIENKOWSKIEJ.
- Medal nr 11 Politechniki Świętokrzyskiej dla Pana dr. inż. **Andrzeja SĘKA** kanclerza Politechniki Świętokrzyskiej za kierowanie projektem MODIN II.
- Medale Specjalne Politechniki Świętokrzyskiej dla Pana prof. dr. hab. inż. **Wiesława TRĄMPCZYŃSKIEGO** – rektora w latach 2000-2008 i Pani doc. dr inż. **Barbary GOSZCZYŃSKIEJ** – kanclerza w latach 2003-2008, inicjatorów i pomysłodawców projektu MODIN II.
- Medale Specjalne Politechniki Świętokrzyskiej dla Przedsiębiorstwa Robót Inżynieryjnych „POL-AQUA” S.A. i Przedsiębiorstwa Budowlano-Usługowo-Handlowego „AGAT” Sp. z o.o. – głównych wykonawców obiektów budowanych i modernizowanych w ramach projektu MODIN II.
- Nagroda im. Profesora Zbigniewa Engela dla Pani dr Marzeny MIĘSIKOWSKIEJ z Wydziału Mechatroniki i Budowy Maszyn za rozprawę doktorską pt. „Analiza sygnałów mowy u chorych po całkowitym usunięciu krtani”.
- Medale Politechniki Świętokrzyskiej otrzymali:
 1. Pan prof. dr hab. inż. **Jakub SIEMEK** długoletni członek i przewodniczący Sekcji Nauk Technicznych w Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych – za duży wkład w rozwój kadry naukowej Politechniki Świętokrzyskiej.
 2. Pani prof. dr hab. **Regina RENTZ** była rektor Uniwersytetu Jana Kochanowskiego – za współpracę przy realizacji wspólnych projektów unijnych.
 3. Pani dr inż. **Katarzyna GÓRSKA** – za pracę doktorską wyróżnioną nagrodą Prezesa Rady Ministrów.
 4. Pan prof. dr hab. inż. **Mirosław WCIŚLIK** – za duży wkład w rozwój dydaktyki przejawiający się otrzymaniem przez dwóch absolwentów PŚk nagrody specjalnej Firmy Siemens.
 5. Pani dr hab. **Lidia DĄBEK** prof. PŚk – za pomyślne zakończenie projektu pt. „Program rozwoju potencjału dydaktycznego Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach: Kształcenie na miarę sukcesu”.
 6. Pan dr inż. **Jerzy MORAWSKI** – za pomyślne zakończenie projektu pt. „Zamawianie kształcenia na kierunkach technicznych, matematycznych i przyrodniczych – pilotaż”.

Czy wiek stanowi barierę dla pogłębiania wiedzy?

Postawa mgr. inż. Ryszarda Koźmiana daje jednoznaczną odpowiedź: nie!

Nie byłoby nic nadzwyczajnego w uzyskaniu stopnia magistra przez studenta Politechniki Świętokrzyskiej gdyby nie fakt, że dyplom z rąk rektora prof. Stanisław Adamczaka odbierał mając 80 lat. Jest najstarszym absolwentem, który obronił pracę magisterską na kieleckiej uczelni technicznej i prawdopodobnie najstarszym w Polsce.

Studia na Politechnice Ryszard Koźmian rozpoczął w 1973 roku, pięć lat później uzyskał tytuł inżyniera.

Pracę podjął w Kopalni Bogdanka. Głęboko pod ziemią fedrował 20 lat jako nadsztygar do spraw elektrycznych i energetycznych.

Warunek posiadania tytułu magistra wyższej uczelni, wymagany do uzyskania prawa do wykonywania świadectw energetycznych, zmusił Ryszarda Koźmiana do powrotu na Politechnikę Świętokrzyską w 2010 roku. Dyplom magistra na kierunku elektrotechnika odebrał 13 grudnia 2013 roku podczas uroczystości wręczenia dyplomów absolwentom Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki.

– Namawiam pana Ryszarda do zrobienia doktoratu. Z jego doświadczeniem i wiedzą nie powinno być z tym najmniejszego problemu – mówi rektor prof. Stanisław Adamczak. ▲

Mgr inż. Ryszard Koźmian

Prof. Antoni Tajduś doktorem honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej

Prof. Antoni Tajduś mianowany doktorem honoris causa przez rektora prof. Stanisława Adamczaka

„Tyle człowiek znaczy w życiu, ilu ma przyjaciół ...” – tymi słowami prof. Antoni Tajduś rozpoczął długie podziękowania osobom bliskim jego sercu, których nie brakowało na uroczystości nadania mu tytułu doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej.

W obecności władz rektorskich największych ośrodków akademickich z całej Polski, 4 grudnia 2013 r. prof. Antoni Tajduś dołączył do grona osób, którym władze świętokrzyskiej uczelni nadały ten zaszczytny tytuł. Uhonorowany naukowiec to „górnik z zawodu i profesji”, dlatego nieprzypadkowo uroczystość zaplanowano w święto patronki górników św. Barbary.

Prof. dr hab. inż. Antoni Józef Tajduś to ceniony w kraju i za granicą uczony o bogatym

dorobku naukowym w dyscyplinie górnictwo i geologia inżynierska. Doktor honoris causa Donbaskiego Instytutu Górniczo-Metalurgicznego (2002), Uniwersytetu w Miskolcu (2013); honorowy profesor Narodowego Uniwersytetu Górniczego w Dniepropietrowsku (2006), Politechniki Śląskiej (2010), Narodowego Uniwersytetu Nafty i Gazu w Iwanofrankowsku (2012).

W swoim przemówieniu rektor Politechniki Świętokrzyskiej prof. Stanisław Adamczak przywołał zasługi byłego rektora AGH i przewodniczącego Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych dla kieleckiej uczelni technicznej.

– Wspierał działalność Politechniki Świętokrzyskiej jako konsultant i opiniodawca wielu inicjatyw służących jej rozwojowi. Dołożył cegiełkę do powołania Wydziału Inżynierii Środowiska, Geomatyki i Energetyki – podkreślił rektor.

Profesor Antoni J. Tajduś (ur. w 1949 r.) jest wybitnym uczonym o bogatym dorobku naukowym w dyscyplinie górnictwo i geologia inżynierska. Karierę zawodową rozpoczął w 1973 roku w Zakładzie Mechaniki Górnotworu i Tępań Instytutu Geomechaniki Górniczej AGH (obecnie Katedra Geomechaniki, Budownictwa i Geotechniki), gdzie pracuje do dzisiaj. Przez dwie kadencje był dziekanem Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii, a w latach 2005–2012 pełnił funkcję rektora krakowskiej uczelni.

Publikowany dorobek Profesora to 10 książek oraz ponad 170 publikacji w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Ma też znaczące zasługi w kształceniu młodej kadry naukowej. Był promotorem w dziewięciu zakończonych przewodach doktorskich oraz recenzentem w kilkunastu przewodach doktorskich i habilitacyjnych.

Profesor Antoni J. Tajduś pełni odpowiedzialne funkcje poza uczelnią, m.in. jest przewodniczącym Komitetu Górnictwa Polskiej Akademii Nauk, przewodniczącym Rady Nadzorczej Koncernu Energetycznego TAURON oraz przewodniczącym Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych.

Posiada szczególną umiejętność godzenia pracy naukowej i współpracy z przemysłem. Ma na koncie 11 patentów (w tym 8 wdrożonych do przemysłu) oraz dużą liczbę prac niepublikowanych (około 300), wykonanych dla potrzeb gospodarki.

Profesor Antoni J. Tajduś jest osobą niezwykle zasłużoną dla konsolidacji publicznych uczelni technicznych. Promował Politechnikę Świętokrzyską, podkreślając jej związek z pierwszą uczelnią techniczną na ziemiach polskich – założoną przez Stanisława Staszica Szkołą Akademicko-Górnictwem w Kielcach, do której osiągnięć i tradycji odwołują się Politechnika Świętokrzyska, Akademia Górniczo-Hutnicza i Politechnika Warszawska. Zainicjował utworzenie „Osi Staszycowskiej” skupiającej te trzy uczelnie, co zaowocowało powstaniem wielu konsorcjów naukowych.

Uhonorowani tytułem doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej

- 6 marca 2002 r. - prof. dr hab. inż. Wojciech Szczepiński
- 8 grudnia 2004 r. - prof. dr hab. inż. Jan Wojciech Osiecki
- 26 września 2007 r. - prof. dr inż. Peter Herbert Osanna, dr h.c.
- 28 maja 2008 r. - prof. dr inż. Henryk Tunia
- 17 czerwca 2009 r. - prof. dr inż. Antonin Viteček, dr h.c.
- 28 kwietnia 2010 r. - prof. dr hab. inż. Wołodimir Marcinkowski
- 6 lipca 2011 r. - prof. dr hab. Andrzej Radowicz
- 11 maja 2012 r. - prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek, dr h.c.
- 28 czerwca 2012 r. - prof. dr hab. inż. Zbigniew Witold Engel, dr h.c.
- 12 czerwca 2013 r. - prof. dr hab. inż. Władysław Włosiński, dr h.c.

Michał Filarski u prezydenta

Michał Filarski wiceprezes Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Świętokrzyskiej został laureatem Nagrody im. Eugeniusza Pietrasika.

Spotkanie u prezydenta

To zaszczytne wyróżnienie otrzymał 27 listopada 2013 r., podczas spotkania prezydenta RP Bronisława Komorowskiego ze sportowcami i działaczami Akademickiego Związku Sportowego oraz obchodzącego 60-rocznicę powstania Szkolnego Związku Sportowego.

– Jestem przekonany, że wszyscy miłośnicy sportu, a także wszyscy, którym jego dobro leży na sercu wiedzą, że jednym z fundamentów, decydujących o jakości sportu wyczynowego, profesjonalnego, jest zawsze masowość we wczesnym etapie i dlatego dziękuję obu tym zasłużonym organizacjom – powiedział prezydent.

W spotkaniu uczestniczyło wielu medalistów uniwersjad, m.in. mistrz świata z Moskwy oraz złoty medalista Uniwersjady w Kazaniu w rzucie młotem Paweł Fajdek.

Nagroda pamięci prawdziwego azetesiaka

Nagroda im. Eugeniusza Pietrasika to jedno z najważniejszych wyróżnień dla studentów-działaczy Akademickiego Związku Sportowego. Przyznawana jest od 1997 roku na cześć Eugeniusza Pietrasika – prezesa AZS dwóch kadencji, azetesiaka z krwi i kości. – Kultura fizyczna będąca społeczną aktywnością musi opierać swój rozwój właśnie o młodych pasjonatów i organizatorów – podkreślał.

Jako szef polskiej misji olimpijskiej na igrzyska w Atlancie Eugeniusz Pietrasik zmarł podczas ceremonii jej otwarcia 19 lipca 1996 r. Dla uczczenia jego pamięci utworzono fundusz stypendialny, wspierający osoby działające w AZS. Jak twierdzi prezes AZS prof. Marek Rocki, nagroda przyznawana jest „za szczególny wkład w działania na rzecz promowania i rozwoju sportu w środowisku akademickim”.

Michał Filarski – jako pierwszy kielczanin – znalazł się w gronie pięciu osób z całej Polski, które w 2013 roku zostały wyróżnione przez Zarząd Główny AZS. – To miłe, że doceniono pracę w tak małym środowisku sportu akademickiego jakim jest nasze miasto. Mam nadzieję, że krok po kroku będziemy je rozwijać – mówi Michał.

Zaczął się od koszykówki

Michał Filarski we władzach KU AZS PŚk działa od marca 2012 roku. W związku

Prezydent RP Bronisław Komorowski i Michał Filarski podczas spotkania w Pałacu Prezydenckim

jest od początku studiów, czyli od 2008 roku: jako koszykarz, ale też jako kierownik trzecioliigowej drużyny koszykówki AZS PŚk - Galeria Echo.

– Sport pasjonował mnie od dziecka, zaczynałem od trenowania koszykówki w MKK Kielce i gram w nią nadal. Nie wyobrażałem sobie studiowania bez sportu. Wstąpiłem do AZS, choć nie sądziłem, że daje on aż takie możliwości. Pomagałem w organizacji Akademickich Mistrzostw Świata i Europy, zwiedziłem wiele miejsc, poznałem fajnych ludzi – twierdzi Michał.

Za namową dyrektora Centrum Sportu PŚk dr. Stanisława Hojdy zaczął też pisać do Akademickiego Przeglądu Sportowego. Warto było – Michał Filarski został niedawno członkiem Komisji Mediów i Komunikacji Europejskiej Organizacji Sportu Akademickiego (EUSA). I mimo

tytu obowiązków nie zaniedbał nauki – w lipcu obronił pracę magisterską na kierunku budownictwo, specjalność konstrukcje budowlane. Równoległe rozpoczął studia na kierunku geodezja i kartografia.

– Działalność w AZS wiele mnie nauczyła, także organizacji czasu. Mam nadzieję, że to doświadczenie zaowocuje też w mojej pracy zawodowej – wyznaje Michał.

Z Kielc na Uniwersjadę

Teraz przed Michałem kolejne duże wyzwanie – wyjazd do Włoch na Zimową Uniwersjadę w Trentino, gdzie będzie pełnił funkcję oficera prasowego polskiej reprezentacji. – To fajna przygoda, ale zarazem ciężka praca. Mam nadzieję, że podołam – dodaje.

Kamil Dziewit

Politechnika stawia na młodych

Krajowa Gięlda Wynalazczości Studenckiej odbyła się 17 i 18 października, podczas Międzynarodowych Targów Innowacji i Nowych Technologii INNOTECH Expo 2013 w Targach Kielce. Doskonale miejsce – jedno z najnowocześniejszych europejskich centrów targowych – oraz termin gwarantowały znaczącą liczbę zwiedzających.

czuwającego nad realizacją projektu „Systemowe Wsparcie Wynalazczości Studenckiej”. Świetny referat wprowadzający „Od patentu do biznesu – komercjalizacja własności intelektualnej” przedstawił dr Sebastian Łażniak, absolwent Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy, prezes spółki „Mediseb”. To doskonały przykład dobrej praktyki. Dr Sebastian Łażniak był uczestnikiem konkursu „Student-Wynalazca” i rozpoczął działalność gospodarczą od produkcji swojego wynalazku pt. „Pojemnik do wyznaczania

do wytwarzania implantu przepuklinowego” – złoty medal, Przemysław Makowski i Adam Twardowski z Politechniki Łódzkiej za „Sposób wytwarzania superhydrofobowej nanostruktury na powierzchni materiałów tekstylnych, z zastosowaniem plazmy” – srebrny medal oraz Sylwester Matusik z Politechniki Lubelskiej za „Sposób i urządzenie stabilizujące obudowę górniczą na czas demontażu” – medal brązowy. Prezes Stowarzyszenia Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów, dr hab. inż. Michał Szota, prof. PCz, ufundował dla medalistów dodatkową nagrodę w postaci promocji nagrodzonych wynalazków podczas Międzynarodowej Warszawskiej Wystawy Wynalazków IWIS’2014.

Ponadto Komisja wytypowała 4 wynalazki do oceny potencjału wdrożeniowego i przyznała sześć wyróżnień, m.in. dla Wojciecha Sadkowskiego i Mateusza Marciniewskiego, studentów Politechniki Świętokrzyskiej za rozwiązanie „Filtru gazu zapyłonego”.

Spotkania brokerskie

Drugi dzień giełdy był poświęcony spotkaniom brokerskim, w trakcie których – mamy nadzieję, że i tym razem – udało się zainicjować współpracę wynalazców z przedsiębiorcami i przedstawicielami instytucji otoczenia biznesu. Wzorem 2012 roku przedsięwzięcie zostało poprzedzone wydaniem „Katalogu Wynalazków Studenckich – Oferty Technologiczne”, stanowiącego jednocześnie informator wspomagający spotkania.

Podczas uroczystości wręczenia dyplomów i nagród rektor Politechniki Świętokrzyskiej prof. Stanisław Adameczak zachęcał wszystkich młodych twórców do kontynuowania działalności w zakresie ochrony własności przemysłowej. Życzył, aby stała się źródłem satysfakcji i wymiernych efektów finansowych, zaprosił także do udziału w kolejnej edycji konkursu „Student-Wynalazca”. Uczestnicy giełdy odebrali gratulacje także od gościa specjalnego uroczystości – prof. Jacka Gulińskiego, wiceministra nauki i szkolnictwa wyższego.

Chociaż ubiegłoroczna Krajowa Gięlda Wynalazczości Studenckiej była ostatnim etapem realizacji projektu „Systemowe Wsparcie Wynalazczości Studenckiej” – program NCBiR „Kreator innowacyjności – wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej”, Ogólnopolski Konkurs „Student-Wynalazca” nadal pozostaje przedsięwzięciem cyklicznym.

Mamy nadzieję na spotkania zarówno z nowymi wynalazcami, jak również „starymi znajomymi” – tymi inteligentnymi, zaangażowanymi, a przede wszystkim niezwykle sympatycznymi młodymi ludźmi podczas następnych edycji konkursu.

Grażyna Stefańska

Jędrzej Blaut z AGH prezentuje swój wynalazek – nagrodzone w Genewie złotym medalem podatne gniazdo USB

Wynalazki prezentowano na plakatach, w multimedialach, ale nic nie zastąpi bezpośredniego kontaktu z prototypami. Uwagę publiczności przyciągało m.in. kolorowe, wielofunkcyjne urządzenie do nauki chodzenia i pływania dla małych dzieci autorstwa Moniki Wilczyńskiej – studentki Politechniki Poznańskiej, nagrodzone na targach wynalazków w Genewie złotym medalem podatne gniazdo USB autorstwa Jędrzeja Blauta z AGH, akumulatorowa polerowarko-pastowarka Bartosza Walentyna, który w III edycji Ogólnopolskiego Konkursu Student-Wynalazca otrzymał specjalne wyróżnienie prezes Urzędu Patentowego RP za aktywność w dziedzinie ochrony własności przemysłowej.

Między innymi te wynalazki prezentowali twórcy w części konkursowej konferencji. I niech żałują ci, którzy zignorowali zaproszenie do udziału w konferencji – najciekawszym etapie giełdy, prowadzonej i moderowanej przez dr hab. inż. Artura Bartosika, prof. PŚk,

zawartości węglowodanów w produktach spożywczych”, nagrodzonego srebrnym medalem podczas giełdy w 2012 r.

Trudny wybór

Poziom wynalazków zgłoszonych do konkursu był wysoki i wyrównany. Komisja Konkursowa stanęła przed trudnym wyborem laureatów. Nie było więc kurtuazji w stwierdzeniu jednego z jurorów, kiedy podsumowując rywalizację powiedział: „Każdy z was, każde prezentowane dzisiaj rozwiązanie zasługuje na medal, a przynajmniej na wyróżnienie”.

Medale oraz nagrody rzeczowe otrzymali: Jędrzej Skrobot z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie za cykl wynalazków „Telecheliczny makromer, sposób wytwarzania telechelicznego makromeru i kompozycja wytworzona na bazie telechelicznego makromeru” oraz „Zastosowanie kompozycji wytworzonej na bazie telechelicznego makromeru i fotoinicjatora

Laureaci i organizatorzy Krajowej Giełdy Wynalazczości Studenckiej 2013

NAGRODY GŁÓWNE

ZŁOTY MEDAL

- Jędrzej Skrobot, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

Cykl wynalazków:

„Telecheliczny makromer, sposób wytwarzania telechelicznego makromeru i kompozycja wytworzona na bazie telechelicznego makromeru” P.395338

Współtwórca: dr hab. inż. Mirosława El Fray, prof. ZUT

„Zastosowanie kompozycji wytworzonej na bazie telechelicznego makromeru i fotoiniciatora do wytwarzania implantu przepuklinowego” P.396469

Współtwórcy: dr hab. inż. Mirosława El Fray, prof. ZUT, dr n. med. Labib Zair

SREBRNY MEDAL

- Przemysław Makowski, Adam Twardowski, Politechnika Łódzka „Sposób wytwarzania superhydrofobowej nanostruktury na powierzchni materiałów tekstylnych, z zastosowaniem plazmy” P.398827

Współtwórcy: prof. dr hab. inż. Jacek Tyczkowski, inż. Adam Małachowski, dr inż. Piotr Pietrowski, mgr inż. Rafał Hrynyk

BRĄZOWY MEDAL

- Sylwester Matusik Politechnika Lubelska „Sposób i urządzenie stabilizujące obudowę górniczą na czas demontażu” P. 402091

Współtwórca: dr inż. Leszek Gardyński

Powyższe wynalazki zostały wytypowane do oceny potencjału wdrożeniowego.

WYRÓŻNIENIA

- Jędrzej Blaut, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie „Podatne gniazdo USB typu A” P.399465
- Wytypowanie wynalazku do oceny potencjału wdrożeniowego

- Adam Majczak, Politechnika Lubelska

Cykl wynalazków:

„Sposób wodorowego wspomaganego spalania w tłokowym silniku spalinowym” P.395318

Współtwórcy: prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker, dr inż. Piotr Jakliński, dr inż. Marcin Szlachetka

- Karol Bocian, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. J.J. Śniadeckich w Bydgoszczy

„Biodegradowalny opatrunek nanocelulozowy zawierający substancje bioaktywne oraz nanosrebro” P.399748

Współtwórcy: dr Agnieszka Grzelakowska, dr Paweł Grzelakowski

- Wojciech Sadkowski, Mateusz Marciniowski, Politechnika Świętokrzyska

„Filtr gazu zapyłonego” P.402622

Współtwórca: dr inż. Marek Jaśkiewicz

- Paweł Szymański, Politechnika Gdańska

„Parownik z przepływem wspomaganym siłami kapilarnymi i grawitacyjnymi” P.402433

Współtwórca: prof. dr hab. inż. Dariusz Mikieliewicz

- Paweł Magryta, Politechnika Lubelska

„Sposób ograniczania zadymienia spalin w silniku o zapłonie samoczynnym” P.395319

Współtwórcy: prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker, dr inż. Łukasz Grabowski, mgr inż. Michał Gęca

KOMISJA KONKURSOWA

Dr Alicja Adamczak – prezes Urzędu Patentowego RP

Prof. Zbigniew Kowal – Politechnika Świętokrzyska w Kielcach

Stanisław Szczepaniak – prezes Zarządu Jednostki Innowacyjno-Wdrożeniowej „Inwex” Sp. z o.o. Kielce

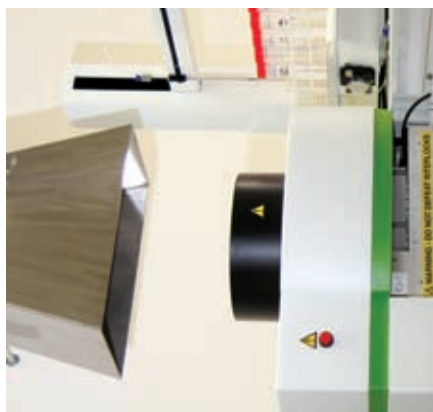
Dr hab. inż. Michał Szota, prof. PCz – prezes Stowarzyszenia

Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów

Wielkie pieniądze na laboratoria

Zrobotyzowane centrum frezarskie

Stanowisko do badań charakterystyki materiałów

Robot ABB z systemem wizyjnym

– Jestem przekonany, że projekt ten stworzył doskonale warunki do kreowania innowacji we współpracy przedsiębiorców z placówką naukową. Nowoczesna infrastruktura badawcza będzie fundamentem dla prowadzenia badań naukowych na rzecz firm, które będą aplikować o wspólne projekty finansowane ze środków Unii Europejskiej na lata 2014-2020 – stwierdził rektor prof. Stanisław Adamczak.

Podczas konferencji prelegenci przedstawili przykłady wykorzystania zakupionej aparatury w badaniach naukowych. O badaniach nanomateriałów węglowych mówiła prof. PŚk Małgorzata Suchańska, o zastosowaniu różnicowej kalorymetrii skaningowej w badaniach układów woda-grunt – prof. PŚk Tomasz Kozłowski, a o właściwości powłok otrzymanywanych techniką natryskiwania zimnym gazem – dr inż. Wojciech Żórawski.

Projekt zrealizowany został w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, Priorytet 2 „Infrastruktura sfery B+R”, Działanie 2.2 „Wsparcie tworzenia wspólnej infrastruktury badawczej jednostek naukowych” przez konsorcjum Politechniki Świętokrzyskiej (Lider Projektu) i Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Umowa dotycząca realizacji Projektu została zawarta 19 maja 2009 roku. Projekt zakończony zostanie 31 stycznia 2014 roku. Całkowite dofinansowanie projektu wyniosło 89 840 080 zł, w tym dla Politechniki Świętokrzyskiej 45 998 080 zł.

Dzięki ogromnym nakładom finansowym z funduszy europejskich w Politechnice Świętokrzyskiej kompleksowo zmodernizowano infrastrukturę dydaktyczną i badawczą.

W tym roku akademickim nastąpi finalizacja wszystkich przedsięwzięć inwestycyjnych. 17 grudnia 2013 r. odbyła się konferencja podsumowująca projekt „MOLAB – Rozwój bazy badawczej specjalistycznych laboratoriów uczelni publicznych regionu świętokrzyskiego”. Jego celem było wyposażenie w nowoczesną aparaturę naukowo-badawczą laboratoriów, których działalność ukierunkowana jest na prowadzenie badań naukowych na wysokim poziomie oraz badań w obszarach istotnych dla rozwoju gospodarki narodowej. W historii Uczelni było to największe przedsięwzięcie w tej dziedzinie. Dlatego inwestycje zaplanowano zgodnie z priorytetowymi kierunkami badań, jak również w oparciu o wyniki ankiet wśród przedsiębiorców regionu świętokrzyskiego.

W Politechnice Świętokrzyskiej wyposażono 17 laboratoriów:

- Na Wydziale Mechatroniki i Budowy Maszyn:
 1. Obrabiarek Sterowanych Numerycznie;
 2. Mechatroniki, Automatyki i Robotyki;
 3. Elektronowej Mikroskopii Skaningowej i Mikroanalizy Rentgenowskiej;
 4. Inżynierii Odwrotnej;
 5. Drgań i Wibroakustyki;
 6. Inżynierii Powierzchni;
 7. Mechaniki Doświadczalnej.
- Na Wydziale Budownictwa i Architektury:
 1. Inżynierii Materiałowej;
 2. Materiałów Drogowych i Geotechniki, Pracownia Materiałów Drogowych.
- Na Wydziale Inżynierii Środowiska, Geomatyki i Energetyki:
 1. Inżynierii Środowiska;
 2. Materiałów Drogowych i Geotechniki, Pracownia Geotechniki.
- Na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki:
 1. Naukowo-Badawcze Inżynierii Elektrycznej;
 2. Innowacyjnych Technik Komputerowych.
- Na Wydziale Zarządzania i Modelowania Komputerowego:
 1. Naukowo-Badawczy Klaster Komputerowy;
 2. Studio Telewizji Interaktywnej;
 3. Modelowania Komputerowego;
 4. Szybkiego Prototypowania;
 5. Kalorymetrii Katedry Fizyki.

Konsorcjum do pomiarów

Prof. Joanna Józefowska, rektor prof. Stanisław Adamczak i dr Maria Zybura-Skrabalak

Aparatura gotowa do badań

Katedra Technologii Mechanicznej i Metrologii Wydziału Mechatroniki i Budowy Maszyn Politechniki Świętokrzyskiej (lider) wspólnie z Instytutem Zaawansowanych Technologii Wytwarzania oraz Politechniką Poznańską będą realizować projekt pt. „Badania i ocena wiarygodności nowoczesnych metod pomiaru topografii powierzchni w skali mikro i nano”.

Projekt dotyczy pomiarów struktury geometrycznej powierzchni, które ze wszystkich obszarów metrologii wielkości geometrycznych uważane są za najbardziej skomplikowane. Złożoność tych pomiarów jest przyczyną niskiej ich odtwarzalności, a w konsekwencji niskiego poziomu wiarygodności. Prowadzone dotychczas badania porównawcze w kraju i za granicą dotyczyły jedynie metod stykowych i nie doprowadziły do ustalenia przyczyn niskiej odtwarzalności takich pomiarów. Odpowiedni poziom wiarygodności otrzymywanych podczas pomiarów

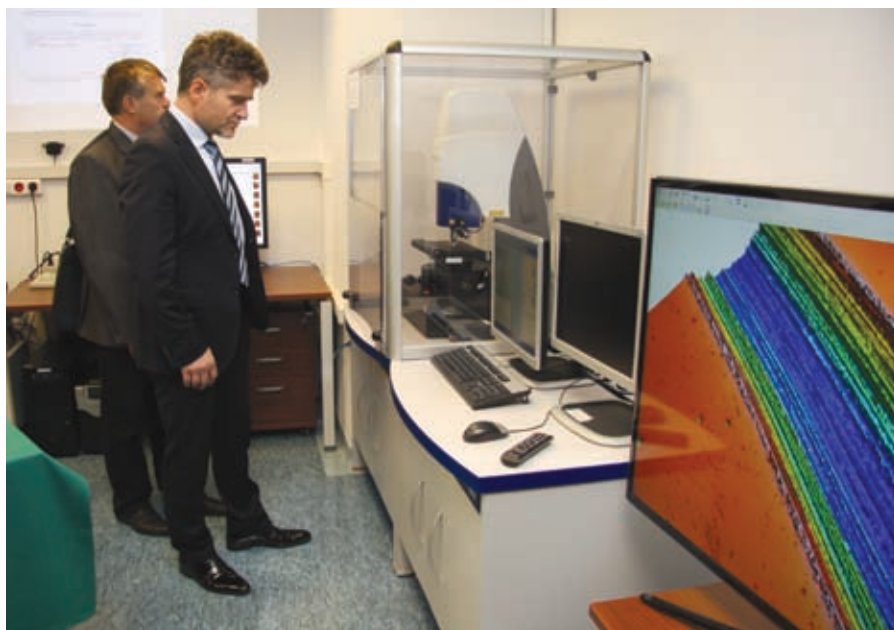
wartości parametrów struktury geometrycznej powierzchni jest niezbędny do weryfikacji hipotez podczas badań naukowych, a także przy orzekaniu o zgodności ze specyfikacją wytwarzanych elementów.

Głównym celem badań będzie określenie wiarygodności pomiarów topografii powierzchni wykonywanych różnymi metodami i z zastosowaniem najnowocześniejszych przyrządów pomiarowych, poprzez identyfikację potencjalnych źródeł błędów i powiązanych z nimi niepewności pomiarów. ▲

Spośród kilkudziesięciu zgłoszonych projektów ten znalazł się w szóstce, które otrzymały dofinansowanie w ramach II Konkursu Programu Badań Stosowanych, zorganizowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Wartość projektu wynosi 3 477 600 PLN.

10 października 2013 r. w Kielcach zawiązano konsorcjum, które umożliwi realizację przedsięwzięcia. Z ramienia Instytutu Zaawansowanych Technologii Wytwarzania umowę podpisała dr Maria Zybura-Skrabalak, Politechnikę Poznańską reprezentowała prorektor ds. nauki prof. Joanna Józefowska, a Politechnikę Świętokrzyską rektor prof. Stanisław Adamczak, który będzie kierował projektem.

– Nadszedł czas, aby ogromne nakłady z Unii Europejskiej, przeznaczone na zakup nowoczesnej aparatury naukowo-badawczej do laboratoriów naszych uczelni, zaczęły przynosić wymierne korzyści – mówił prof. Stanisław Adamczak.

Urządzenia z zainteresowaniem ogląda senator Krzysztof Słoi

Odszedł prof. Jerzy Piasta

Po długiej, ciężkiej chorobie zmarł prof. dr hab. inż. Jerzy Piasta, były prorektor i dziekan w Politechnice Świętokrzyskiej. W trakcie uroczystości żałobnej, która odbyła się 9 stycznia 2014 roku, rektor prof. Stanisław Adamczak wygłosił mowę pożegnalną.

*Wielce Szanowna, pogrążona w smutku Rodzino
Śp. Profesora Jerzego Piasty,*

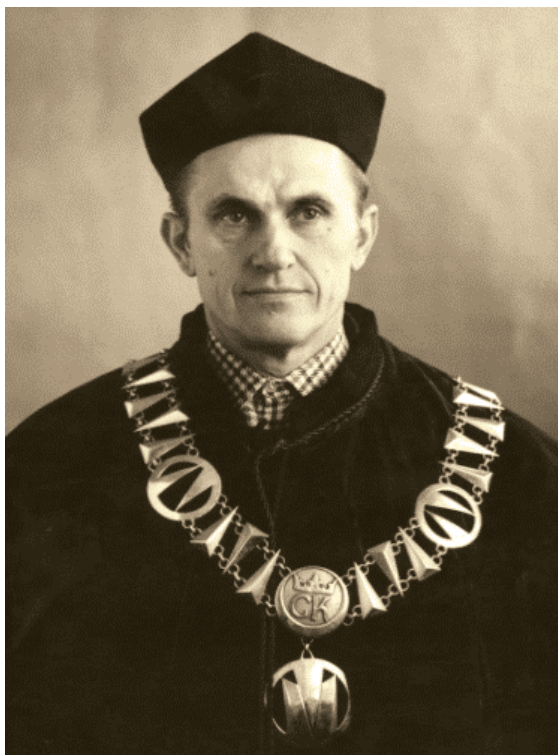
Czcigodni księża celebranci żałobnej Eucharystii,

*Drodzy nauczyciele akademicki i uczestnicy
naszej wspólnej modlitwy za pamięć o zmarłym Śp.
Profesorze Jerzym Piaście,*

Żegnamy dzisiaj na tej smutnej, żałobnej uroczystości Profesora Jerzego Piastę, nauczyciela akademickiego, pracownika naukowego, naszego wspaniałego Kolegę i Przyjaciela.

Profesor Jerzy Piasta był ściśle związany z regionem świętokrzyskim, gdyż urodził się 3 stycznia 1932 roku w sercu Gór Świętokrzyskich, w Suchedniowie – miejscowości wielce zasłużonej i znaczącej w naszym kraju. Wykształcenie podstawowe zdobył w rodzinnym mieście, a szkołę średnią ukończył w Radomiu w 1952 roku. Z pewnością był bardzo dobrym uczniem, gdyż zaraz po jej ukończeniu rozpoczął naukę na wydziale Budownictwa Przemysłowego Politechniki Warszawskiej. Studia te ukończył pomyślnie, uzyskując 7 lutego 1959 roku tytuł magistra inżyniera w zakresie technologii materiałów budowlanych i prefabrykatów. Następnie podjął pracę w przedsiębiorstwie budowlanym na terenie województwa kieleckiego. Jego praca zawodowa była już wtedy związana z marzeniem o pracy naukowej w szkolnictwie wyższym. Spełniło się ono z chwilą powołania w 1965 roku Kielecko-Radomskiej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, przekształconej po roku w Kielecko-Radomską Wyższą Szkołę Inżynierską, gdzie 1 listopada 1967 roku podjął pracę na stanowisku nauczyciela akademickiego. W 1974 roku uczelnia ta została przekształcona w Politechnikę Świętokrzyską, z którą Profesor związany był zawodowo do końca swojego życia.

Można jednoznacznie stwierdzić, że był pionierem szkolnictwa wyższego w mieście Kielce, współzałożycielem i współtwórcą naszej uczelni. Jego kariera zawodowa rozwijała się systematycznie i konsekwentnie. 15 grudnia 1971 roku został doktorem nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo na podstawie pracy doktorskiej pt. „Badania kruszyw ze skał węglanowych z województwa kieleckiego i ich zastosowanie do betonów konstrukcyjnych”, obronionej na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Warszawskiej. Ten stopień naukowy był podstawą powołania Go na stanowisko docenta i powierzenia Mu funkcji dyrektora Instytutu Technologii i Organizacji Budownictwa na WBL oraz funkcji Kierownika Zakładu Materiałów Budowlanych i Technologii Betonu. Zwińczeniem Jego pracy naukowej była praca habilitacyjna pt. „Zachowanie się kruszyw węglanowych w betonach z cementami o różnej zawartości alkaliów”, która była podstawą nadania Mu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych. W

Prof. dr hab. inż. Jerzy Piasta (1932 - 2014)

latach 1981-1984 pełnił funkcję prorektora ds. dydaktyczno-wychowawczych, a w latach 1991-2002 kierownika Katedry Technologii Betonu i Prefabrykatów na WBL.

Podsumowaniem Jego działalności naukowej było nadanie Mu w 1989 roku tytułu profesora nadzwyczajnego decyzją Rady Państwa, a w roku 1992 stanowiska profesora zwyczajnego decyzją Ministerstwa Edukacji Narodowej. Jego osiągnięcia organizacyjne zostały docenione wyborem na stanowisko dziekana Wydziału Budownictwa Lądowego. Podejmując się tej funkcji przyczynił się do uzyskania przez wydział uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie budownictwo oraz stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska. Uprawnienia te były podstawą do zmiany nazwy Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

Od 2002 do 2011 roku był aktywnym nauczycielem akademickim, prowadził wykłady, seminaria i kierował pracami dyplomowymi i doktorskimi. Niestety, ciężka nieuleczalna choroba przerwała Jego pełne zaangażowanie twórcze, pracę naukową i dydaktyczną.

Prof. Jerzy Piasta pozostanie w naszej pamięci jako wspaniały Kolega i Przyjaciel, niezwykle zasłużony dla Politechniki Świętokrzyskiej. Był to nauczyciel działający z dużym zaangażowaniem, pasjonat w swojej dziedzinie. Wszyscy pamiętają Jego aktywną działalność realizowaną z dużym poświęceniem, która doprowadziła do uzyskania przez Wydział Budownictwa Lądowego uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Był to Jego olbrzymi sukces osobisty, który podniósł rangę i prestiż Politechniki Świętokrzyskiej.

Pamiętam, że gdy zostałem w 2002 roku dziekanem Wydziału Mechatroniki i Budowy Maszyn, Profesor był jednym z pierwszych, który złożył mi gratulacje i deklarował swoją pomoc w rozwoju wydziału. Często korzystałem z Jego rad i licznych pomocnych uwag, dzięki którym w roku 2003 odbyło się w Politechnice Świętokrzyskiej pierwsze kolokwium habilitacyjne, przeprowadzone na Wydziale Mechatroniki i Budowy Maszyn. Kierownictwo uczelni doceniło Jego zasługi, przyznając Mu Medal Politechniki Świętokrzyskiej, którego, niestety, już nie mógł odebrać osobiście. Uczynił to Jego syn, kontynuator Jego działalności, prof. Wojciech Piasta.

Drogi Przyjacielu, sądzę, że tutaj – w Kościele Świętego Józefa Robotnika – nie jesteśmy po raz ostatni z Tobą, bo przecież wiemy, że patrzysz z domu Ojca na nasze pożegnanie w świątyni zbudowanej w ostatnich latach, w której dominują konstrukcje betonowe, będące twoją pasją naukowo-zawodową i wiem, że byłeś konsultantem i doradcą tej budowy. Myślę, że w tym miejscu religijnych spotkań, które już stało się sanktuarium, wszyscy bardzo dobrze Cię wspominają, życząc wspaniałego pobytu w domu Ojca.

Chciałbym na zakończenie swojego wystąpienia złożyć głębokie kondolencje Rodzinie, zwłaszcza synowi – profesorowi Wojciechowi Piaście, synowej, wnukom.

Składam również wyrazy głębokiego współczucia całej społeczności akademickiej Wydziału Budownictwa i Architektury, z którą był związany Św. Pamięci Profesor Jerzy Piasta.

Bóg zapłać za wysłuchanie i wspólne przeżycie ostatniego pożegnania Profesora Jerzego Piasty.

Profesorze, Cześć Twojej pamięci!

Pożegnanie prof. Zbigniewa Engela

W Wieliczce odbył się 6 listopada 2013 r. pogrzeb wybitnego naukowca, pioniera wibroakustyki prof. Zbigniewa Witolda Engela, współtwórcy Politechniki Świętokrzyskiej. W ostatniej drodze towarzyszyli mu – obok rodziny i bliskich – uczniowie i współpracownicy z kraju i zagranicą. Wśród nich rektor naszej Uczelni prof. Stanisław Adamczak, którego mowę pożegnalną zamieszczamy poniżej.

Wielce Szanowna, pogrążona w smutku Rodzino,

Wielce Szanowna Społeczności Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,

Drodzy Zebrani,

Podczas dzisiejszej uroczystości żałobnej żegnamy wybitnego Profesora, mojego Kolegę i Przyjaciela, Doktora Honoris Causa mojej uczelni Politechniki Świętokrzyskiej, która dla zmarłego Śp. Profesora Zbigniewa Engela była obok Akademii Górniczo-Hutniczej i Politechniki Krakowskiej, jak mawiał, Jego trzecią uczelnią. Te słowa miały głębokie uzasadnienie, gdyż był On współtwórcą Politechniki Świętokrzyskiej.

Na początku lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku organizował punkt konsultacyjny Akademii Górniczo-Hutniczej i Politechniki Krakowskiej, który stanowił załączek Kielecko-Radomskiej Wyższej Szkoły Inżynierskiej przekształconej później w Politechnikę Świętokrzyską. To On opracował założenia i był inicjatorem budowy kampusu Politechniki, w którym dominują cztery okazałe budynki dydaktyczne, połączone łącznikami. Kampus ten stał się charakterystycznym, dominującym elementem zabudowy centrum Kielc. Przypomniał ostatnio, że ówczesne władze dały zgodę na projektowanie i budowę Centrum Doskonalenia Zawodowego. Jednak zespół projektowy na czele ze Śp. Profesorem Zbigniewem Engelem już myślał, że to musi być projekt przyszłej uczelni technicznej tak potrzebnej regionowi, wielce zasłużonemu dla rozwoju techniki w Polsce. Był wizjonerem, który doskonale przewidział rozwój kieleckiej uczelni.

Śp. Prof. Zbigniew Engel był wielkim uczonym, twórcą nowego obszaru wiedzy – wibroakustyki. Był także znawcą historii sztuki i architektury, co potwierdza współautorstwo doskonałej książki pt. „Podstawy akustyki obiektów sakralnych”. W tej oto publikacji znalazł ścisłe związki Jego specjalizacji akustyki z okazałością budowli sakralnych, głównie kościołów. W tej wspaniałej publikacji jest rozdział poświęcony akustyce kościoła

Zbigniew Witold Engel urodził się 1 kwietnia 1933 roku w Zawadach koło Żółkwi, w województwie lwowskim. w 1950 roku, po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. J. Matejki w Wieliczce, rozpoczął studia na Wydziale Komunikacji Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej. Gdy w 1955 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera, już od dwóch lat pracował jako zastępca asystenta w Katedrze Mechaniki Technicznej. Rozprawę doktorską pt. „Analiza i synteza płaskich mechanizmów, a zwłaszcza korbowo-wodzikowych” obronił w 1962 roku, a w 1966 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy „Pewne zagadnienia techniki wibracyjnej”. Stopień profesora zwyczajnego uzyskał w 1978 roku.

Obszar zainteresowań naukowych profesora Zbigniewa Engela był bardzo bogaty: analiza i synteza mechanizmów, dynamika maszyn, drgania mechaniczne, technika wibracyjna, akustyka środowiska, aktywne i pasywne metody redukcji drgań i hałasu. Profesor sformułował podstawowe zadania i cele nowej dyscypliny naukowej – wibroakustyki. W bogatym dorobku miał ponad 580 publikacji, 15 patentów oraz liczne opracowania i ekspertyzy dla przemysłu. Tytuły doktora honoris causa przyznały mu Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechnika Krakowska oraz Politechnika Świętokrzyska.

Św. Klemensa w Wieliczce, w którym dzisiaj odbywa się żałobna Eucharystia. Tak Zbyszku, Twoje teorie, potwierdzone ogromną wiedzą praktyczną, znalazły tutaj swój ogromny wyraz. Nasze słowa wypowiedziane tutaj przemierzają się po tej świątyni, po raz ostatni trafiają do Ciebie i są prawdziwymi słowami pożegnalnymi.

Śp. Prof. Zbigniew Engel był także wielkim humanistą. Jego wykład podczas uroczystości nadania Mu tytułu doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej pt. „Człowiek i hałas” stanowił wyraz wielkiej troski o człowieka, istotę stworzoną przez Boga, którą ciągle narażamy na szkodliwe oddziaływanie zdobywcy cywilizacji. Pomimo między innymi stosowanych ekranów dźwiękochłonnych na naszych drogach i autostradach, przestrzegaj, że w niedalekiej przyszłości człowiek będzie głuchy i przez to stanie się niemową. Jak

mawiał Profesor; pozostanie tylko komputer, użyteczny pod warunkiem, że człowieka nie zawiedzie wzrok, który jest ciągle zagrożony przez niewłaściwe korzystanie ze sztucznych źródeł światła.

Śp. Prof. Zbigniew Engel był po prostu dobrym człowiekiem i takim pozostanie w pamięci mojej i całej społeczności akademickiej Politechniki Świętokrzyskiej. Pamięć ta jest szczególnie potrzebna, bo za niespełna dwa lata moja uczelnia będzie obchodzić piękny jubileusz 50-lecia istnienia. Na obchodach tego jubileuszu będzie nam Ciebie Zbyszku brakowało.

Bóg zapłać za wysłuchanie moich słów, do których łączę wyrazy głębokiego współczucia i żalu dla Małżonki, Synów, Rodziny i wszystkich Bliskich, a także całej Społeczności Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. ▲

Rektor Honorowym Obywatелеm Sandomierza

Prof. Stanisław Adamczak, burmistrz Jerzy Borowski, przewodniczący Marceli Czerwiński i zastępca burmistrza Ewa Kondek podczas uroczystości w Sandomierzu

Tytuł Honorowego Obywatela Miasta Sandomierza przyznano profesorowi Stanisławowi Adamczakowi w uznaniu szczególnych zasług dla Sandomierza i polskiej nauki.

Akt nadania tytułu rektor Politechniki Świętokrzyskiej odebrał 12 października 2013 r., podczas uroczystości w Zamku Kazimierzowskim. Na początek chór Katolickiego Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego im. Świętej Jadwigi Królowej w Sandomierzu wykonał utwór, nawiązujący do historii i tradycji prastarego sandomierskiego grodu. Następnie zastępca burmistrza Ewa Kondek odczytała wniosek burmistrza o nadanie Honorowego Obywatelstwa Miasta Sandomierza, przedstawiła również sylwetkę oraz liczne zasługi Profesora dla miasta. Z kolei Marceli Czerwiński, przewodniczący Rady Miasta, odczytał tekst Uchwały Nr XXVII/286/2013 Rady Miasta Sandomierza z dnia 27 marca 2013 roku w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Sandomierza prof. Stanisławowi Adamczakowi.

– Profesor Stanisław Adamczak jest sandomierzanie z urodzenia. Nasze miasto kształtowało jego osobowość, duchowość, wrażliwość. Związał się z tym miastem tajemnym, mocnym węzłem, zakotwiczonym w sercu. Tego węzła nie jest w stanie zerwać mijający czas – mówił w laudacji wiceprezes Towarzystwa Naukowego Sandomierskiego Krzysztof Burek.

Przy dźwiękach sandomierskiego hejnału burmistrz Jerzy Borowski wręczył Profesorowi akt nadania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sandomierza.

W trakcie uroczystości prof. Stanisław Adamczak podkreślał, jak ważne jest dla niego rodzinne miasto, jak ogromny wpływ na jego osobowość mieli ludzie, z którymi dorastał w Sandomierzu. Wspominał rodzinny dom przy ulicy Fortecznej, a potem na Tatarskiej, okres życia przypadający na lata nauki w Szkole Podstawowej numer 2 i Collegium Gostomianum. Opowiadał o działalności w harcerstwie i pasjach sportowych. Zapowiedział również, że po zakończeniu kariery zawodowej wróci do rodzinnego miasta i wykorzysta ogromną wiedzę na temat historii Sandomierza jako przewodnik oprowadzający wycieczki.

W wydarzeniu uczestniczyli przedstawiciele władz regionu, burmistrzowie i wójtowie powiatu sandomierskiego, przedstawiciele uczelni wyższych, instytucji kultury, rodzina i przyjaciele Profesora.

Obok publikujemy tekst laudacji, wygłoszonej podczas uroczystości nadania prof. Stanisławowi Adamczakowi tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sandomierza.

Panie Marszałku!
Panie Prezydencie Kielc!
Panie Burmistrzu miasta Sandomierza!
Szanowni Państwo!

Gromadzi nas ważna dla sandomierskiej wspólnoty uroczystość, której świadkami jesteśmy my wszyscy, dziś tu zebrani, i mury Zamku Królewskiego. Uroczystość nadania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sandomierza Panu Profesorowi Stanisławowi Adamczakowi, profesorowi nauk technicznych, Rektorowi Politechniki Świętokrzyskiej, a także sandomierzanie z urodzenia.

Nasze miasto kształtowało jego osobowość, duchowość, wrażliwość. Związało ze sobą tym tajemnym, mocnym węzłem, zakotwiczonym w sercu. Tego węzła nie jest w stanie skruszyć ani mijający czas, ani różnorodne wektory życiowych zainteresowań Profesora, jego działań i pasji.

Nasze dzisiejsze spotkanie dotyczy zagadnienia obywatelskości. Obywatelskość nie kształtuje się w jakimś wymiarze abstrakcyjnym, tylko w konkretnym środowisku rodzinnym, wspólnocie życia, pracy, powołania. Od wieków tu, w Sandomierzu, pięknym mieście ojczyzny, żyją obywatele sandomierskiej wspólnoty.

Piękny to zwyczaj obdarzania niektórych z nich tytułami Honorowych Obywateli Miasta Sandomierza. Mierzenie ich życiowych dróg wedle miary zasług dla naszego miasta, duchowej z nim symbiozy, aktywności, która służy sandomierskim sprawom w różnym wymiarze. Także honorowanie tego, że wnieśli się nad poziomy – swoimi życiowymi osiągnięciami.

Pan Profesor Stanisław Adamczak jest piętnastą osobą, którą tym tytułem sandomierski samorząd uhonorował od czasu, kiedy wraz z kreacją III Rzeczypospolitej, tytuł ten wrócił do swej historycznej roli. Kiedy można go było przyznawać w sposób nieskrępowany żadnymi zewnętrznymi uwarunkowaniami i naciskami.

Pośród tych piętnastu Honorowych Obywateli Miasta Sandomierza Profesor Stanisław Adamczak – trzeba to podkreślić – jest pierwszym „pełnym” sandomierzanie. Tutaj urodzonym, tutaj ochrzczonym, tutaj wychowanym, tutaj kształconym, aż po maturę w Collegium Gostomianum. Więcej, urodził się i wczesne lata dzieciństwa spędził w tej przestrzeni Sandomierza, która została ujęta granicami średniowiecznego, lokacyjnego miasta. Stało się to, jak wiemy, z woli Leszka Czarnego, księcia krakowskiego i sandomierskiego w pamiętnym dla naszego miasta roku 1286.

Mówiąc inaczej: Stanisław Adamczak to człowiek z Grodu.

Trzeba w tym miejscu wyjaśnić Szanownym Słuchaczom, szczególnie Gościom, że w czasach naszej młodości – a czas ten połączył Stanisława i mnie węzłem przyjaźni – funkcjonowało, szczególnie akceptowane przez sandomierską młodzież budującą swą tożsamość, rozróżnianie mieszkańców naszego miasta na tych, co są z Grodu, a więc z historycznej przestrzeni Sandomierza, i na tych, co mieszkają poza nią.

Oczywiście był to podział niedemokratyczny. Ci z Grodu mieli poczucie swego arystokratyzmu. Pewnej – powiedzmy delikatnie – inności. Nie ciągnę tego wątku. Tylko sygnalizuję dawny stan rzeczy.

Nie sposób w tej chwili dawać świadectwo o Sandomierzu dzieciństwa Stanisława Adamczaka, jego inności od sandomierskiego Starego Miasta współczesnej doby. Natomiast proponuję, aby na chwilę zatrzymać się na ul. Fortecznej. Tam był dom, nosił numer 6, w którym – w życiu Stanisława – wszystko się zaczęło.

Forteczna to boczna uliczka starego Sandomierza położona na skraju nadwiślańskiej skarpy. Ale wyróżniona pewną cechą. Rozciągał się z niej niezwykły widok na dolinę Wisły, na galicyjską równinę, na bezmiar świata, który niepokoił, fascynował, wskazywał nowe możliwości życia, zachęcał do wyrwania się z sandomierskiego kręgu.

Dopowiem jeszcze jeden motyw. Zapewne Stanisław słyszał o tym w dzieciństwie, że ulica Forteczna zapisała się w dziejach miasta w sposób szczególny. W wielkanocny poranek 1857 roku w rejonie ulic Tkackiej i Fortecznej nastąpiło tąpnięcie. Poczęły się rysować ściany domów. Wysoka komisja oceniła, że winne są temu mury miejskie, te stare, średniowieczne, fundowane przez króla Kazimierza Wielkiego, okalające ulicę Forteczną od wschodu. To był sygnał do podjęcia decyzji o akcji rozbiórkowej średniowiecznych murów. Ocalało niewiele. Brama Opatowska, Ucho Igielne, resztki zachodniego muru.

Ulica Forteczna wiąże się z wczesnym dzieciństwem Profesora. W 1963 roku nastąpiła translokacja rodziny Adamczaków do nowego domu przy ulicy Tatarskiej. Ta przeprowadzka to był element nowej kolonizacji Wzgórza Świętopawelskiego i jego okolic. Powrót osadnictwa na tereny przedlokacyjnego Sandomierza, któremu w XIII wieku kres położyły najazdy tatarskie.

Mówię o tym tyle, aby pokazać Państwu i uwypuklić zakorzenienie nowego Honorowego Obywatela Miasta Sandomierza w historycznej, sandomierskiej przestrzeni, która tak mocno – jeśli się ją rozpozna, zrozumie, przyswoi – kształtuje tożsamość tych, którym w tej przestrzeni przyszło żyć, wzrastać.

Szanowni Państwo, to, co mówię, stanowi rozwinięcie uzasadnienia dołączono do uchwały Rady Miasta Sandomierza, które Pani dr Ewa Kondek, zastępca burmistrza miasta Sandomierza, odczytała.

Jest tam określenie, że Pan Profesor, syn śp. Wincentego i Henryki z Dynkowskich, małżonków Adamczaków, pochodzi „z rodziny rzemieślniczo-kupieckiej”. Wydobędę jeden motyw tego pochodzenia. Najstarsze pokolenie sandomierzan zapewne zgodnym chórem jest gotowe oświadczyć, że najsłynniejszymi zakładami masarskimi Sandomierza w latach II Rzeczypospolitej był zakład Józefa Gospodarczyka i powstały nieco później zakład jego siostrzeńca, Tadeusza Dynkowskiego. W tym pierwszym Wincenty Adamczak rozpoczął naukę zawodu, w tym drugim, Tadeusza Dynkowskiego, podjął pracę po ukończeniu zasadniczej służby wojskowej w 1936 roku, a także później, po krótkotrwałym wznowieniu jej działalności po 1956 roku. Tam poznał siostrę właściciela, Henrykę Dynkowska, wkrótce ukochaną żonę. Tam pracował rzetelnie na chwałę i sławę sandomierskiego wędliniarstwa.

To, co mówię, to nie jest, proszę Państwa, homagiarna retoryka. Kto z Państwa wczytywał się w piśmiennictwo wspomnieniowe dotyczące przedwojennego, utraconego Lwowa, ten musiał zwrócić uwagę na to, jak wielką wagę w tym mieście „semper fidelis” przywiązywało się do dobrego jedzenia, jak wysoko ponad mury tego szacownego miasta wznosił się sztandar lokalnego masarstwa, restauratorstwa, spirytualiów ze słynną firmą Baczewskiego na czele.

Dlaczego o tym mówię? Ano dlatego, że pełniący w tym mieście wysoki urząd wojewody pułkownik Władysław Belina-Prażmowski, nasz podsandomierski rodak, legendarny żołnierz Józefa Piłsudskiego, twórca kawalerii legionowej, słynnych „beliniaków”, nie zwracał uwagi na te lwowskie wędliniarskie wspaniałości. Co tydzień paczka z wędlinami z zakładu Tadeusza Dynkowskiego trafiała na stół Pana Wojewody. Tak było!

Do uchwały Rady Miasta dopowiedzieć jeszcze trzeba, że sandomierskość Pana Profesora ujmować trzeba także w szerszej przestrzeni – sandomierskiego polis, podsandomierskiej okolicy, która ciążyła ku królewskiemu Sandomierzowi – stolicy tego pięknego zakątka polskiej ziemi.

Bo ród Adamczaków wywodzi się z Goźlic, z tej starożytnej, osadzonej swymi początkami w średniowieczu parafii. Współczesnemu Sandomierzowi Goźlice ofiarowały szacowny, piękny zabytek sztuki romańskiej – rzeźbę Matki Bożej Goźlickiej, jeden z najcenniejszych zabytków kościelnej przeszłości Ziemi Sandomierskiej, przechowywany w Muzeum Diecezjalnym w Domu Długosza. Ojciec Pana Profesora, śp. Wincenty, przybył do Sandomierza z Kleczanowa, owocuje tam założony przezeń sad, natomiast Mama, Henryka – z Sandomierskiej Bilczy.

Uchwała Rady Miasta wydobywa dwa motywy sandomierskiej, młodzieżowej aktywności bohatera dzisiejszego dnia: sport i harcerstwo. To nie jest jakaś szczególna cecha osobowości Pana Profesora. Pokażcie mi kogoś z tamtego pokolenia, kto nie kibicował sandomierskiej „Wiśle”, kto nie próbował swoich sił w pilce nożnej, w lekkiej atletyce. Przypnieć trzeba, że w tej drugiej dziedzinie – lekkiej atletyce Pan Profesor osiągał znakomite wyniki, także w latach studiów.

Wszyscy też byliśmy harcerzami, szczególnie po październikowej odwilży 1956 roku, kiedy harcerstwo wróciło do polskich znaków, odrzuciło pionierski sztafaż. To, co mówię, to świadectwo dawnego drużynowego I Męskiej Drużyny Harcerzy im. Księcia Józefa Poniatowskiego przy Szkole Ćwiczeń na ul. Żeromskiego.

Tej aktywności harcerskiej uczyły wielkości tamtego czasu: druh Leon Sobieraj, druh Jan Gluch. Wspaniali nauczyciele harcerskiego etosu, którego przejawy dały o sobie znać w postawie Profesora Adamczaka, kiedy organizował udział sandomierskich harcerzy w ogólnopolskich akcjach – wspomnianych z sentymentem przez ich uczestników – Operacji Frombork czy Operacji Bieszczady.

Kolejny motyw życia Stanisława Adamczaka. Ten, który się wymknął z Sandomierskich, biograficznych obciążeń. Droga naukowa magistra inżyniera mechanika o specjalności – przyrządy pomiarowe, absolwenta Politechniki Warszawskiej (1972) do profesury belwederskiej. Jej ciekawy wątek: związek z uczelniami w Czechosłowacji, Słowacji, Austrii: Żylna, Ostrawa, Koszyce, Wiedeń. Droga nauczyciela akademickiego w Politechnice Świętokrzyskiej – szefa Katedry Technologii Mechanicznej i Metrologii. Magistranci, doktoranci, odznaczenia, wyróżnienia, kontakty międzynarodowe, publikacje – długa lista... Od 2008 roku, to już druga kadencja, Rektor Politechniki Świętokrzyskiej.

Wracajmy do Sandomierza. Kiedy słuchaliśmy uchwały Rady Miasta, to odnieść można było wrażenie, że jednym z najważniejszych wątków drogi życiowej Prof. Adamczaka, który rozbudził myśl wśród sandomierskich samorządowców o celowości nadania właśnie jemu tytułu Honorowego

Obywatela Miasta Sandomierza, była jego inspiratorska i kierownicza rola we wspólnotowych działaniach związanych z ukazaniem i przekazaniem współczesnym generacjom dziedzictwa historycznego i kulturowego Collegium Gostomianum – jego szkoły.

W Sandomierzu doskonale zdajemy sobie sprawę z miejsca i roli tej szkoły w sandomierskim patrymonium wieków. Powołana do życia przez fundację Hieronima Gostomskiego, oddana została Jezuitom, którzy uczyli i formowali pokolenia młodzieży województwa sandomierskiego ostatnich dwóch stuleci I Rzeczypospolitej. W czasie zaboru rosyjskiego szkoła, w której do głosu – jakże często – dochodził niepokonany duch polski. Piękne i głębokie tego świadectwo dał Adam Bień w swej słynnej książce-moralitecie, „Bóg wysoko – dom daleko”. Także w naszych czasach – myślę o naszych szkolnych latach, Stanisława i moich, jakie przypadły na lata sześćdziesiąte ubiegłego wieku – szkoła ta potrafiła nie kłaniać się okolicznościom, jej nauczyciele potrafili wymijać raży ideologii, służąc przede wszystkim przekazywaniu wiedzy, świadomi swej odpowiedzialności wychowawczej, także, nie waham się użyć tego słowa – patriotycznej. Została ta szkoła utrwalona na kartach literatury ojczystej – w „Popiołach” Stefana Żeromskiego. Wygenerowała liczne grono wybitnych wychowanków, którzy wyrosli nad poziom, zostawili trwałe ślady w różnych dziedzinach życia narodu. Niektóre z tych nazwisk przypomina tablica przed wejściem na szkolny dziedziniec. Ta szkoła, Collegium Gostomianum, stanowi wielkie wyzwanie, i zobowiązanie dla współczesnych pokoleń.

To wezwanie zostało podjęte. Pan Profesor miał w tym istotny udział. Zarówno w zawiązaniu się grupy inicjatywnej, jak i w realizacji wspaniałych obchodów 400-lecia szkoły w 2002 roku, i w roku ubiegłym – jej 410-lecia. Stał także na czele komitetu redakcyjnego kilkutomowego wydawnictwa, w którym w kompetentny sposób opisano dzieje szkoły, utrwalono biografie wielkiej rzeszy jej wychowanków. Stał także na czele Komitetu Organizacyjnego Obchodów Czterechsetlecia, jest honorowym kanclerzem Kapituły Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i I Liceum Ogólnokształcącego „Confraternitas Gostomianum”, które nie ustaje w drodze, któremu sprawy Collegium Gostomianum – wczoraj, dziś, jutro – leżą na sercu.

To wielki sukces: stworzenie wspólnoty pamięci, mocnej, twórczej, aktywnej. W tym dziele zasługi Pana Profesora są nie do przecenienia.

W tych działaniach odczuwał się humanistyczny rys osobowości Profesora. Ten specjalista od zagadnień technologii mechanicznej i metrologii, wspiera się, co jest szczególną cechą sandomierzan, o humanistyczny fundament, rzutujący na towarzyszące jego pracy zawodowej zainteresowania i pasje. Przypomnijmy „Monografię goźlickiego rodu Wincentego Adamczaka od 7 lutego 1820 do 1 września 2012 r.”, wspólne dzieło Profesora i jego krewniaczki, Jadwigi Adamczak, pochwaly godny przewodnik po dziejach rodziny, osadzonej w ziemi sandomierskiej, zbiór biografii, w których odcisnęła się jej historia – ciekawa i zajmująca.

Z tego humanistycznego ducha wywiedzione zostały też inicjatywy, o których mówi uchwała Rady Miejskiej, dotyczące współpracy miasta z Politechniką Świętokrzyską. Jej efektem są m.in. letnie plenery artystyczne dla studentów i pracowników Katedry Architektury Politechniki Świętokrzyskiej.

Jest Pan Profesor członkiem Towarzystwa Naukowego Sandomierskiego, grupującego ludzi nauki i sandomierskich pasjonatów. Należy do niego od lat, płaci regularnie składki, co nie jest cechą przyrodzoną wszystkich jego członków, wspiera jego działalność, także dobrym słowem kierowanych do różnych gremiów.

Czas już kończyć. Jestem rad, że mogłem dziś do tego sandomierskiego cwieńca chwały, jakim Cię, Drogi Stanisławie, obdarzyła Rada Miejska, wpleść tę wiązkę słów, wypowiedzianych przez twego sandomierskiego rodaka z Grodu, ze Wzgórza Katedralnego. Znamy się przecież od niepamiętnych czasów, a twój brat, Jacenty, to mój kolega z równoległej klasy w Collegium Gostomianum.

Dziel się radością tego dnia z Tobą, z małżonką Alicją, też absolwentką Collegium Gostomianum – tyle już lat idziecie wspólnie drogami życia, z synem Radosławem, który poszedł w ślady ojca-naukowca, z Braćmi, z całą Familiją, która uczestniczy w dzisiejszej uroczystości.

Podczas spotkania w Ratuszu, w ramach cyklu „Wybitni Sandomierzanie”, wspomniawszy, że kiedy przejdiesz na emeryturę i osiądziesz w Sandomierzu, z wielką przyjemnością będziesz po nim oprowadzał wycieczki. Jeszcze trochę Stanisławie popracuj! A jak rzeczywiście nadejdzie ten sandomierski, emerycki czas, dziel się z przybyszami swoją bogatą wiedzą o rodzinnym mieście.

A tym, których będziesz po Sandomierzu oprowadzał, pewnie będzie miło, kiedy się dowiedzą, że czyni to Honorowy Obywatel Miasta Sandomierza.

Krzysztof Burek

Nagrody za wynalazki

Marszałek Adam Jarubas, prof. dr hab. inż. Wiesław Trąmpczyński, dr hab. inż. Grzegorz Świt i Jan Maćkowiak

Podczas Świętokrzyskiej Gali Jakości, 12 grudnia w Wojewódzkim Domu Kultury, uroczysto podsumowano XV edycję Konkursu Świętokrzyska Nagroda Jakości oraz V edycję Konkursu Świętokrzyski Racjonalizator.

Nagrody wręczali Adam Jarubas – marszałek województwa świętokrzyskiego oraz członkowie Zarządu: Kazimierz Kotowski, Piotr Żołądek i Jan Maćkowiak.

– Ideą Świętokrzyskiej Nagrody Jakości jest dostrzeżenie firm, organizacji, instytucji, które dużą wagę przywiązują do zarządzania poprzez jakość, stale dążą do zwiększenia efektywności działań. W ciągu 15 lat nagrodziliśmy kilkadziesiąt podmiotów, począwszy od przedsiębiorstw – od mikro po duże, po instytucje ochrony zdrowia i edukacyjne – stwierdził marszałek Adam Jarubas.

W XV edycji Świętokrzyskiej Nagrody Jakości kapituła konkursu, pod przewodnictwem członka Zarządu Województwa Świętokrzyskiego Kazimierza Kotowskiego, przyznała trzy nagrody główne, które otrzyma-

• F.H.U. PALACAR Michał Pala – w kategorii małych przedsiębiorstw produkcyjnych i usługowych;

• P.P.H.U. AMID Piotr Mikołajczyk – w kategorii średnich przedsiębiorstw produkcyjnych;

• Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Kielcach – w kategorii średnich przedsiębiorstw produkcyjnych i usługowych non profit.

Wyłoniono również laureatów w V edycji konkursu Świętokrzyski Racjonalizator. Jego istotą jest pobudzanie rozwoju województwa świętokrzyskiego poprzez nagradzanie rozwiązań chronionych oraz projektów wynalazczych, zgłoszonych do ochrony w Urzędzie Patentowym RP w roku kalendarzowym poprzedzającym daną edycję konkursu.

Komisja konkursowa, pod przewodnictwem marszałka województwa Adama Jarubasa, przyznała dwie nagrody główne, dwa wyróżnienia oraz dziewięć nagród za zgłoszone wynalazki.

Nagrody główne w konkursie Świętokrzyski Racjonalizator otrzymali:

• dr hab. Piotr Słomkiewicz i dr hab. Anna Świercz – za badania nad sposobem absorpcji amoniaku w procesie higienizacji osadów ściekowych;

• prof. dr hab. inż. Wiesław Trąmpczyński, dr hab. inż. Grzegorz Świt, prof. dr. inż. Leszek Gołaski, doc. dr. inż. Barbara Goszczyńska i prof. Ono Kanji – za układ do diagnozowania stanu technicznego betonowych konstrukcji zbrojonych i sprężonych.

Wyróżnienia otrzymali:

• zespół twórców: Stanisław Szczepaniak i Remigiusz Szczepaniak – za chłodziwo do obróbki metali;

• Dariusz Łętowski – za sposób mycia przekładek dystansowych do szyb.

Mateusz Ćwikła

Pracownicy Politechniki Świętokrzyskiej nagrodzeni i wyróżnieni w konkursie Świętokrzyski Racjonalizator

NAGRODA GŁÓWNA została przyznana twórcom: Wiesław Trąmpczyński, Grzegorz Świt, Leszek Gołaski, Barbara Goszczyńska, Kanji Ono za wynalazek pt. „Układ do diagnozowania stanu technicznego, betonowych konstrukcji zbrojonych i sprężonych”.

W kategorii **ZGŁOSZENIA** nagrody otrzymali:

1. Zbigniew Kowal, Andrzej Szychowski za wynalazek pt.: „Urządzenie do pozyskiwania i magazynowania energii cieplnej”;

2. Stanisław Szewczyk, Jerzy Zbigniew Piotrowski za wynalazek pt.: „Sposób utylizacji odpadów komunalnych na składowisku”;

3. Jerzy Zbigniew Piotrowski, Anatolij Stroy, Marianna Olenets za wynalazek pt. „Ściana do pasywnego ogrzewania z regulowanym dopływem ciepła”;

4. Norbert Radek, Rafał Pauli za wynalazek pt. „Farba na bazie nitrocelulozy, zwłaszcza do ochrony sezonowej oraz sposób usuwania powłoki lakierniczej” współwłasność Politechniki z Firmą „BARWA”;

5. Paweł Łaski, Jakub Takosoglu, Sławomir Błasiak, za wynalazek pt. „Właz kanałowy, zwłaszcza studzienki kanalizacyjnej”.

Rektor doktorem honoris causa Uniwersytetu w Równem

Prof. Stanisław Adamczak z aktem nadania honorowego doktoratu

Prof. dr hab. inż. Stanisław Adamczak, dr h.c. został doktorem honoris causa Narodowego Uniwersytetu Gospodarki Wodnej i Wykorzystania Zasobów Naturalnych w Równem.

Uroczystość nadania tytułu odbyła się 29 listopada 2013 roku na Ukrainie. Promotorem doktoratu był profesor Zinowij Malanczuk, który przedstawił dorobek naukowy rektora Politechniki Świętokrzyskiej. Akt nadania tytułu doktora honoris causa odczytał po łacinie prof. Jurij Pelech.

Prof. Stanisław Adamczak wygłosił wykład w języku ukraińskim, czym zaskarbił sobie serca licznie zgromadzonej społeczności akademickiej Narodowego Uniwersytetu Gospodarki Wodnej i Wykorzystania Zasobów Naturalnych w Równem. Jak podkreślił, jego kontakty naukowe na Ukrainie związane były wcześniej z Państwowym Uniwersytetem w Sumach, którego jest honorowym doktorem. – Rozwój współpracy nastąpił w czasie pełnienia przeze mnie funkcji rektora Politechniki Świętokrzyskiej, a ich ukoronowaniem było podpisanie umów z Narodowym Technicznym Uniwersytetem w Kamieniu Podolskim, Politechniką Lwowską, Łuckim Narodowym Uniwersytetem, a przede wszystkim z Narodowym Uniwersytetem Gospodarki Wodnej i Wykorzystania Zasobów Naturalnych w Równem. Tygodniowy pobyt studentów z Równego w naszej uczelni potwierdził ich wysoki poziom wiedzy – podkreślił.

Rektor przedstawił także historię i najnowsze osiągnięcia Politechniki Świętokrzyskiej. Kończąc przekazał serdeczne podziękowania władzom ukraińskiego uniwersytetu oraz wszystkim osobom, które pomagają w rozwoju współpracy między uczelniami.

TOP Manager 2013

Rektor prof. Stanisław Adamczak został uhonorowany tytułem TOP Manager 2013.

Statuetki, przedstawiające potężnego byka stojącego na dolarym banknocie, menedżerom firm oraz wójtom i burmistrzom najprężniej działającym w regionie, wręczono podczas Wielkiej Gali Biznesu, która odbyła się 14 listopada 2013 r. w Centrum Biznesu w Kielcach.

Tytuły zostały przyznane po raz pierwszy w uznaniu dokonań gospodarczych, w dziedzinie integracji z Unią Europejską, związanych z udziałem w życiu społecznym i kulturalnym.

TOP Manager 2013 zyskał patronat wojewody świętokrzyskiego Bożentyny Pałki-Koruby, marszałka województwa świętokrzyskiego Adama Jarubasa, starosty kieleckiego Zdzisława Wrzałki i prezydenta Kielc Wojciecha Lubawskiego. ▲

Rektor prof. Stanisław Adamczak ze statuetką

Statuetka TOP MANAGER 2013

Odznaczeni i nagrodzeni

Uchonorowani w 2013 r. odznaczeniami państwowymi i resortowymi

Złoty Krzyż Zasługi

1. Dr inż. Zbigniew Sender

Medal Złoty za Długoletnią Służbę

1. Prof. dr hab. inż. Bogdan Antoszewski
2. Zofia Bujak
3. Stanisława Cedro
4. Mgr Halina Chłopek
5. Andrzej Dębosz
6. Mgr inż. Andrzej Drzazga
7. Dr inż. Barbara Goszczyńska
8. Mgr inż. Marek Jarema
9. Teresa Kobierska
10. Lidia Ludwinek
11. Inż. Władysław Maciejewski
12. Iwona Obara-Sitek
13. Lucyna Ordysińska
14. Andrzej Pietrzyk
15. Dr hab. inż. Leszek Radziszewski, prof. PŚk
16. Barbara Radomska
17. Inż. Edmund Rzepecki
18. Inż. Adam Skrzypczak
19. Marian Tobera
20. Elżbieta Wiaderna
21. Mgr Andrzej Wierus
22. Maryla Witkowska
23. Dorota Wojciechowska
24. Czesław Wójcik

Medal Srebrny za Długoletnią Służbę

1. Mgr Marcela Armańska
2. Dr hab. inż. Zbigniew Dziopa, prof. PŚk
3. Mgr Małgorzata Laczek
4. Dr inż. Sławomir Luściński
5. Mgr inż. Jacek Świdorski

Medal Brązowy Za Długoletnią Służbę

1. Dr inż. Dariusz Michalski

Medal Komisji Edukacji Narodowej

1. Dr hab. inż. Ryszard Dachowski
2. Dr inż. Urszula Kubicka
3. Dr inż. Paulina Obara
4. Dr inż. Łukasz Orman
5. Dr Ewa Ozimina
6. Dr hab. inż. Jerzy Piotrowski
7. Dr hab. inż. Maria Paweł Purgał
8. Dr hab. inż. Urszula Radoń
9. Dr hab. inż. Mikołaj Sikorski
10. Dr inż. Andrzej Szychowski
11. Mgr inż. Anna Szymańska
12. Prof. dr hab. inż. Wiesław Trąmpczyński
13. Dr inż. Dorota Wiraszka

Nauczyciele akademicki, którym przyznane zostały Nagrody Rektora za osiągnięcia w 2012 r.

Nagroda indywidualna II stopnia za uzyskanie w roku 2012 stopnia naukowego doktora habilitowanego.

1. Dr hab. Ihor Dzioba

Nagroda indywidualna II stopnia za otrzymanie finansowania projektu uzyskanego w ramach konkursu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

1. Prof. dr hab. inż. Bogdan Antoszewski
2. Dr hab. inż. Tomasz Stańczyk, prof. PŚk

Nagroda indywidualna III stopnia za uzyskanie w roku 2012 stopnia naukowego doktora.

1. Dr inż. Mariusz Bedla

2. Dr Katarzyna Brzozowska-Rup
3. Dr inż. Arkadiusz Chrobot
4. Dr inż. Zbigniew Gawęcki
5. Dr inż. Katarzyna Górka
6. Dr inż. Grzegorz Mazurek
7. Dr inż. Paweł Paduch
8. Dr inż. Sebastian Różowicz
9. Dr inż. Ewa Zender-Świercz
10. Dr Magdalena Woźniak

Nagroda indywidualna III stopnia za otrzymanie w 2012 r. finansowania projektu uzyskanego w ramach konkursu Narodowego Centrum Nauki

1. Dr inż. Jolanta Latosińska

Odznaczenia państwowe wręcza wojewoda Bożentyna Pałka-Koruba

Nauczyciele akademicki, którym przyznane zostały Nagrody Rektora za osiągnięcia w 2013 r.

Nagroda indywidualna I stopnia za uzyskanie w roku 2013 tytułu naukowego profesora.

1. Prof. dr hab. Elżbieta Bezak-Mazur
2. Prof. dr hab. inż. Andrzej Dziadoń
3. Prof. dr hab. inż. Piotr Nita
4. Prof. dr hab. inż. Mirosław Wciślik

Nagroda indywidualna II stopnia za uzyskanie w roku 2013 stopnia naukowego doktora habilitowanego.

1. Dr hab. inż. Sławomir Karyś
2. Dr hab. Marzena Nowakowska
3. Dr hab. inż. Robert Pastuszko
4. Dr hab. inż. Norbert Radek
5. Dr hab. inż. Urszula Radoń
6. Dr hab. inż. Janusz Tuśnio

Nagroda indywidualna II stopnia za otrzymanie w 2013 r. finansowania projektu uzyskanego w ramach konkursu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

1. Dr inż. Wojciech Żórawski

Nagroda indywidualna III stopnia za uzyskanie w roku 2013 stopnia naukowego doktora.

1. Dr inż. Andrzej Bąkowski
2. Dr Małgorzata Błasiak
3. Dr inż. Przemysław Buczyński
4. Dr inż. Piotr Dobosz
5. Dr inż. Maria Gierczak
6. Dr inż. Joanna Gil-Mastalerczyk
7. Dr inż. Jarosław Górski
8. Dr Magdalena Kotulska
9. Dr inż. Andrzej Kroner
10. Dr inż. Małgorzata Linek
11. Dr inż. Paweł Łabędzki
12. Dr inż. Edyta Nartowska
13. Dr inż. Anna Stępień
14. Dr inż. Adam Szcześniak
15. Dr inż. Bartosz Szeląg
16. Dr inż. Przemysław Świercz
17. Dr inż. Andrzej Zuska

Nagroda indywidualna III stopnia za otrzymanie finansowania projektu uzyskanego w ramach konkursu Narodowego Centrum Nauki.

1. Dr inż. Magdalena Piasecka

Akademickie Centrum Medyczne otwarte

Żacy mają nową, komfortową przychodnię. W Domu Studenta „Laura” Politechniki Świętokrzyskiej 18 listopada 2013 r. otwarte zostało Akademickie Centrum Medyczne CenterMed.

Placówka powstała na parterze budynku, po gruntownym remoncie pomieszczeń i wyposażeniu w nowoczesny sprzęt. To pierwsza w regionie lecznica dla studentów i kadry akademickiej. Poza podstawową opieką zdrowotną są tu świadczone usługi poradni specjalistycznych: laryngologicznej, neurologicznej, pulmonologicznej, psychologicznej, psychiatrycznej, okulistycznej oraz kardiologicznej. Pacjenci korzystają też z diagnostyki laboratoryjnej oraz wybranych form diagnostyki obrazowej. Świadczenia udzielane są w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia.

– CenterMed powstał 16 lat temu w Tarnowie. Nasza firma mocno się rozwija, studentami opiekujemy się w Warszawie, Poznaniu i Lublinie. Teraz przyszedł czas na Kielce – mówił podczas uroczystego otwarcia Bartłomiej Ostrega, prezes Zarządu CenterMed Kielce.

Akademickie Centrum Medyczne w Kielcach jest 20. placówką CenterMed. Rektor Politechniki Świętokrzyskiej prof. Stanisław Adamczak przyznaje, że od lat zabiegał, aby studenci mieli swoją lecznicę.

Akademickie Centrum Medyczne CenterMed Kielce będzie także świadczyć usługi z zakresu medycyny pracy i medycyny sportowej. Zadba o opiekę medyczną podczas uczelnianych imprez masowych, zorganizuje też dla studentów kursy pierwszej pomocy.

Mirosław Biedroń

Prezes Bartłomiej Ostrega i rektor prof. Stanisław Adamczak zwracają uwagę na nowoczesny sprzęt medyczny w przychodni

Skuteczny transfer wiedzy

Mikko Markkanen przekazuje doświadczenia z Finlandii

O wyzwaniach i możliwościach w zakresie nowatorskich rozwiązań dyskutowano podczas Forum Transferu Wiedzy i Innowacji, które odbyło się 18 października 2013 r. na Politechnice Świętokrzyskiej.

Spotkanie, z udziałem przedsiębiorców, naukowców i samorządowców, prowadził prof. Krzysztof Grysa – prorektor ds. innowacyjnej gospodarki i współpracy z przemysłem. Wśród prelegentów znaleźli się goście z zagranicy. Dr Christoph Koeller z Goergen and Koeller GmbH przedstawił przykłady transferu wiedzy i innowacji z nauki do biznesu na rynku niemieckim oraz możliwości międzynarodowego rynku w Polsce. W atrakcyjny sposób nakreślił samo zagadnienie transferu wiedzy, podkreślił konieczność doboru odpowiedniej strategii, a także znajomości potrzeb branży, do której mają być przenoszone wiedza i innowacje.

Z kolei Fin Mikko Markkanen na przykładzie Business Arena Oy omówił kwestie transferu wiedzy z uczelni do biznesu w Finlandii i poza jej granicami. Przedstawił sieć powiązań uczelni z przemysłem oraz przykłady dobrych praktyk.

Swoją uczelnię oraz grupę przedsiębiorców przemysłu lotniczego skupionych w klastrze „Dolina Lotnicza” – jako bardzo skuteczny przykład transferu wiedzy – zaprezentował prof. Leszek Woźniak z Politechniki Rzeszowskiej.

Natomiast dr Michał Klepka definiując pojęcie innowacji określił je jako zmodernizowanie i poszerzenie asortymentu produkcji i usług; wprowadzanie nowych metod produkcji, dostaw i dystrybucji oraz wprowadzanie zmian w zarządzaniu. Jego zdaniem należy generować problemy i tworzyć popyt na innowacje, proponować rozwiązania, finansować ciekawe pomysły i stworzyć tym samym ekosystem innowacji i komercjalizacji pomysłów. ▲

PROJEKT RSI IV

Regionalna Strategia Innowacji zakłada rozwój innowacyjnych firm wspierany przez współpracę i wymianę informacji między sferą B+R a przemysłem, wdrażanie rozwiązań innowacyjnych i generowanie nowych miejsc pracy w oparciu o nowoczesne rozwiązania produktowe, procesowe, organizacyjne lub marketingowe. Etap IV bazuje na stworzonym wcześniej potencjale, zakłada rozszerzenie i doskonalenie formuły oddziaływania Świętokrzyskiego Systemu Innowacji.

Politechnika Świętokrzyska jest uczestnikiem konsorcjum realizującego projekt, dofinansowany ze środków Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, od 1 października 2012 r. do 30 czerwca 2015 r.

Awanse naukowe pracowników

NOMINACJE PROFESORSKIE

Prof. dr hab. inż. Andrzej Dziadoń

Stopnie i tytuły naukowe:

2013 r. – tytuł profesora nauk technicznych nadany przez Prezydenta RP;

1994 r. – doktor habilitowany nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria materiałowa, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Wydział Metali Nieżelaznych;

1976 r. – doktor nauk technicznych, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Wydział Metali Nieżelaznych;

1963 r. – magister inżynier metalurg, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Wydział Metalurgiczny.

W latach 1963 – 1968 pracował w przemyśle metalowym. Początkowo w Kieleckich Zakładach Wyrobów Metalowych, a następnie w kieleckiej „Iskrze”. W 1968 roku podjął pracę na Wydziale Metali Nieżelaznych AGH jako starszy asystent. Tam uzyskał stopień doktora i doktora habilitowanego. Od 1998 roku jest pracownikiem Politechniki Świętokrzyskiej, Wydziału Mechatroniki i Budowy Maszyn.

Dorobek naukowy:

Autor lub współautor 85 publikacji naukowych (prace z tzw. „listy filadelfijskiej były kilkadziesiąt razy cytowane w czasopiśmie o obiegu międzynarodowym). Współautor książki, autor dwóch monografii. Współpracował z czołowymi zakładami przemysłu metali nieżelaznych – uczestniczył w wykonaniu około 20 opracowań technologii obróbki cieplnej stopów metali nieżelaznych oraz obróbki plastycznej. Kierował pracą badawczą (grantem), był współwykonawcą 6 grantów. Jest współautorem dwóch patentów. Wypromował dwóch doktorów, dwóch dalszych doktorantów ma otwarte przewody doktorskie. Zorganizował także dwie krajowe konferencje naukowe.

Od 2002 roku jest członkiem Sekcji Fizyki Metali i Metaloznawstwa PAN.

Ważniejsze nagrody i wyróżnienia:

Złoty Krzyż Zasługi (1990), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2002).

Nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki: zespołowa stopnia II (1978) i zespołowa III stopnia (1982).

Prof. dr hab. inż. Piotr Nita

Stopnie i tytuły naukowe:

2013 r. – tytuł naukowy profesora nauk technicznych nadany przez Prezydenta RP;

1991 r. – doktor habilitowany nauk technicznych;

1979 r. – doktor nauk technicznych;

1967 r. – magister inżynier budownictwa.

Przebieg pracy zawodowej:

1967–1968 – inspektor nadzoru technicznego;

1968–1969 – studia podyplomowe w ASG;

1969–1972 – inspektor budownictwa specjalnego;

od 1972 r. do chwili obecnej – asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie;

1997–2001 – profesor nadzwyczajny Instytutu Badawczego Dróg i Mostów w Warszawie;

od 2002 r. do chwili obecnej – profesor nadzwyczajny Politechniki Świętokrzyskiej.

Dorobek naukowy:

Autor 4 podręczników, współautor 5 podręczników, 3 opracowań monograficznych, 160 ekspertyz technicznych i prac naukowo-badawczych o charakterze niejawnym.

Przynależność do organizacji zawodowych i naukowych, pełnione funkcje:

Członek Rady Naukowej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych (od 1980); członek Sekcji Drogowej Rady Naukowej Instytutu Badawczego Dróg i Mostów (od 1997); członek Sekcji Inżynierii Komunikacyjnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk (od 1993); członek Rady Programowej Miesięcznika „Lotniska”; członek Rady Programowej Miesięcznika „Drogi Samorządowe”.

DOKTOR HABILITOWANA

Dr hab. Marzena Nowakowska

Stopnie naukowe:

2013 r. – doktor habilitowany nauk technicznych w dyscyplinie transport, Politechnika Warszawska, Wydział Transportu;

1998 r. – doktor nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo, Politechnika Krakowska, Wydział Inżynierii Lądowej;

1981 r. – magister informatyki, dyplom z wyróżnieniem, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii.

Obszary działalności naukowej:

Zastosowania technik uczenia maszynowego – nowoczesnych naukowych metod badawczych – w eksploracji i analizach rzeczywistych danych oportunistycznych, w szczególności danych o wypadkach drogowych. Analizy i diagnozy struktur policyjnych baz danych o zdarzeniach drogowych w kontekście ich poprawności i spójności oraz wspomaganie procesu zasilania hurtowni danych o zdarzeniach drogowych dla potrzeb analiz badawczych wymagających długich horyzontów czasowych. Identyfikacja i badanie możliwości rozwiązywania problemów związanych z wykorzystaniem danych rzeczywistych w zagadnieniach modelowania komputerowego.

Dorobek naukowy:

Jest autorem lub współautorem ponad 70 prac o charakterze naukowym i naukowo-badawczym w postaci monografii, artykułów i referatów oraz ponad 10 publikacji (w tym książki i skryptu) o charakterze dydaktycznym i popularyzującym naukę.

Praca zawodowa:

1981-1988 – specjalista-informatyk, Politechnika Krakowska, Instytut Dróg Kolei i Mostów (obecnie Katedra Budowy Dróg i Inżynierii Ruchu);

1988-1998 – asystent w Międzyuczelnianym Centrum Informatyki, przekształconym w 1990 roku w Studium Podstaw Informatyki Politechniki Świętokrzyskiej;

od 1998 r. adiunkt, a od 2012 r. starszy wykładowca w Katedrze Informatyki Stosowanej, na Wydziale Zarządzania i Modelowania Komputerowego Politechniki Świętokrzyskiej.

DOKTORZY HABILITOWANI NAUK TECHNICZNYCH

Dr hab. inż. Robert Pastuszko

Stopnie naukowe:

1988 r. – magister inżynier mechanik, specjalność samochody i ciągniki, Politechnika Świętokrzyska, Wydział Mechaniczny;

1999 r. – doktor nauk technicznych, specjalność wymiana ciepła, Politechnika Świętokrzyska, Wydział Mechatroniki i Budowy Maszyn;

2013 r. – doktor habilitowany nauk technicznych, dyscyplina budowa i eksploatacja maszyn, specjalność wymiana ciepła, Politechnika Śląska, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki.

Rozprawa habilitacyjna:

Monografia „Wymiana ciepła przy wrzeniu w tunelach podpowierzchniowych” zawiera następujące główne elementy poznawcze:

- zastosowanie unikalnych struktur, będących powierzchniami rozwiniętymi, zawierającymi układ połączonych mini lub mikrotuneli poziomych i pionowych (powierzchnie tunel-por);
- wyznaczenie współczynników przejmowania ciepła, określenie najkorzystniejszych parametrów geometrycznych;
- przeprowadzenie kompleksowych badań wizualizacyjnych: wizualizacja zewnętrzna na rzeczywistej próbce służyła określeniu dynamiki pęcherzy; wewnętrzna, prowadzona na segmencie próbki, dała możliwość m.in. identyfikacji obszarów zajętych przez parę i ciecz wewnątrz tuneli oraz rozpoznania różnic w mechanizmie wrzenia w odniesieniu do tunelu poziomego i pionowego;
- opracowanie modeli teoretycznych mogących znaleźć zastosowanie w obliczeniach gęstości strumienia ciepła dla powierzchni ze strukturami tunelowymi;
- określenie kierunku optymalizacji analizowanych powierzchni strukturalnych.

Przebieg pracy zawodowej:

1989 r. – inspektor w dziale technicznym, Dyrekcja Okręgowa Krajowej Państwowej Komunikacji Samochodowej Kielce;

od 1990 r. – asystent, następnie adiunkt, Politechnika Świętokrzyska, Instytut Pojazdów i Maszyn Roboczych.

Dr hab. inż. Norbert Radek

Stopnie naukowe:

2013 r. – doktor habilitowany nauk technicznych, Uniwersytet Żyliński w Żilinie (Republika Słowacka), Wydział Mechaniczny;

2006 r. – doktor nauk technicznych, Politechnika Świętokrzyska, Wydział Mechatroniki i Budowy Maszyn;

2000 r. – magister inżynier, Politechnika Świętokrzyska, Wydział Mechatroniki i Budowy Maszyn.

Od 2000 roku zatrudniony jest Katedrze Inżynierii Eksploatacji na Wydziale Mechatroniki i Budowy Maszyn.

Obszar działalności naukowej:

- technologia kształtowania powierzchni poprzez kombinację elektroiskrowego nanoszenia powłok z supertwardych materiałów, a następnie ich modyfikacja laserowa;
- kształtowanie własności powierzchniowych materiałów poprzez obróbkę laserową i elektroerozyjną;
- badania eksploatacyjne wytworzonych warstw powierzchniowych – badania tribologiczne, odporności korozyjnej, analiz mikrostruktur, pomiary mikrogeometrii powierzchni.

Dorobek naukowy:

Jest autorem lub współautorem 2 monografii, 1 skryptu, ponad 200 artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych oraz w materiałach konferencji, głównie międzynarodowych. Ponadto jest współautorem jednego patentu (2009) oraz współautorem 1 zgłoszenia patentowego.

Jest promotorem ponad 30 prac magisterskich i 24 prac inżynierskich.

Od 2001 roku jest Członkiem Polskiego Naukowo-Technicznego Towarzystwa Eksploatacyjnego (PNTTE) oraz członkiem Zarządu Świętokrzyskiej Komisji Regionalnej PNTTE i pełni funkcję sekretarza w/w komisji.

Ważniejsze nagrody i wyróżnienia:

Laureat tytułu „Złoty inżynier” w kategorii „Młody – do 35 lat” w konkursie organizowanym przez redakcję Przeglądu Technicznego (2005).

Dr hab. inż. Janusz Tuśnio

Stopnie naukowe:

2013 r. – doktor habilitowany nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn; Politechnika Świętokrzyska, Wydział Mechatroniki i Budowy Maszyn;

1985 r. – doktor nauk technicznych, Politechnika Częstochowska. Wydział Budowy Maszyn;

1973 r. – magister inżynier mechanik o specjalności obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn, Politechnika Częstochowska, Wydział Budowy Maszyn.

Tytuł osiągnięcia naukowego:

„Problemy wykrywania, lokalizacji celu oraz sterowania obiektem latającym przy naprowadzaniu i ataku na elektroenergetyczną linię przesyłową wysokiego napięcia”.

Osiągnięcie (jednotematyczny cykl publikacji będący podstawą nadania stopnia) stanowi prezentację wykonanych wcześniej prac. W szczególności omówione zostały zasady wykrywania i pomiarów pola elektromagnetycznego 50 Hz, lokalizacji jego źródeł i doboru układów filtrujących służących redukcji sygnałów zakłócających. Przedstawione zostały idee, wyniki badań i szczegółowe rozwiązania bloków funkcjonalnych i kompletnych urządzeń do wykrywania i lokalizacji napowietrznych linii przesyłowych. Zaprezentowano też zasady i strategię neutralizacji linii przesyłowych, budowę programowanych zapalników czasowych oraz wybrane zagadnienia budowy układu zabezpieczenia przeciążeniowo-czasowego takich zapalników.

Przebieg pracy zawodowej:

1973 r. – stażysta, Fabryka Urządzeń Transportowych w Suchedniowie;

1973 r. do dziś – na stanowiskach od asystenta do starszego wykładowcy, Politechnika Świętokrzyska;

1991-2003 r. – główny specjalista badawczo-techniczny do spraw automatyki, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „Skarżysko”;

1998-2002 r. – nauczyciel przedmiotów zawodowych, Techniczne Zakłady Naukowe w Skarżysku-Kam. ▲

Tydzień ze studentami z Ukrainy

Pamiątkowe zdjęcie w rektoracie Politechniki Świętokrzyskiej

Politechnika Świętokrzyska rozwija współpracę z uczelniami zagranicznymi.

W ramach umowy bilateralnej, podpisanej w lipcu 2013 roku między Politechniką Świętokrzyską a Narodowym Uniwersytetem Gospodarki Wodnej i Wykorzystania Zasobów Naturalnych w Równem na Ukrainie, od 17 do 25 listopada gościła w Kielcach grupa 34 studentów i trzech opiekunów w osobach Galiny Własjuk, Rusłana Makaranko i Wołodymira Gerusa.

Na początek goście wysłuchali krótkiej prezentacji o regionie, Kielcach i naszej Uczelni. Duże wrażenie zrobiła na nich biblioteka – zapoznali się z jej funkcjonowaniem. Zwiedzili centrum miasta i najważniejsze zabytki, a potem zaczęły się obowiązki.

Przez cały tydzień studenci brali udział w zajęciach na poszczególnych wydziałach Politechniki Świętokrzyskiej. Wydział Inżynierii Środowiska, Geomatyki i Energetyki przyjął

4 studentów, na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki praktykowały 2 osoby, na Wydziale Budownictwa i Architektury gościło 6 studentów, a 22 przyjął Wydział Mechatroniki i Budowy Maszyn. W czasie praktyk mieli okazję zapoznać się z najnowocześniejszym sprzętem, w jaki wyposażone są laboratoria naszej Uczelni.

Uniwersytet w Równem został założony w 1915 roku. Posiada dobrą bazę materialną i techniczną. Kształcenie odbywa się w 7 budynkach dydaktycznych, w których znajduje się ponad 100 sal wykładowych i laboratoriów, wyposażonych w nowoczesny sprzęt audio-wizualny, komputerowy i inne urządzenia techniczne.

Uczelnia posiada również akademiki oraz zaplecze sportowe. Kadra liczy ponad 350 wysokokwalifikowanych wykładowców i może pochwalić się ponad 60 tysiącami absolwentów.

O swoich wrażeniach goście rozmawiali z rektorem prof. Stanisławem Adamczakiem podczas spotkania, w czasie którego przedstawił on Uczelnię i oprowadził po rektoracie.

W wolnym czasie korzystali z obiektów Centrum Sportu i zwiedzali. Wrażenie na ukraińskich gościach zrobił Ośrodek Myśli Patriotycznej i Obywatelskiej na Wzgórzu Zamkowym w Kielcach, gdzie w nowoczesny sposób przedstawiono historię tego miejsca, a na jego tle historię Kielc i regionu świętokrzyskiego. Natomiast wycieczka na Święty Krzyż pozwoliła studentom z Ukrainy nie tylko cofnąć się w czasie, doświadczyć wrażeń związanych z relikwiami Krzyża, na którym umarł Jezus Chrystus, ale również poznać fragment Parku Narodowego podczas zejścia szlakiem królewskim do Nowej Słupi.

Wielu studentów stwierdziło przed odjazdem, że chętnie podejmą studia w Politechnice Świętokrzyskiej. Niebawem takie możliwości dla nich się otworzą.

Ryszard Maj

W partnerstwie ze szkołami

Podczas spotkania z dyrektorami szkół powiatu kazimierzowskiego

Coraz większy zasięg terytorialny ma projekt „Partnerstwo: Szkoła – Politechnika Świętokrzyska”.

Dyrektorzy kolejnych szkół ponadgimnazjalnych, tym razem z powiatów kazimierskiego, pińczowskiego, skarżyskiego, koneckiego, staszowskiego i buskiego, na przełomie roku podpisali umowy o współpracy przy realizacji tego przedsięwzięcia. W ramach porozumień władze Politechniki zobowiązały się między innymi do organizowania wykładów wyjazdowych, służących zapoznaniu uczniów ze specyfiką zajęć akademickich, przeprowadzania wykładów gościnnych w Uczelni i popularyzacji osiągnięć naukowych. Przewidziano także działania służące poszerzaniu wiedzy, pogłębianiu zainteresowań oraz ułatwieniu

młodzieży świadomego dokonywania wyboru dalszego kierunku kształcenia.

Do tej pory Uczelnia z powodzeniem zrealizowała kilka projektów ze szkołami, w ramach których uczniowie korzystali z dodatkowych zajęć z matematyki i fizyki, doradztwa zawodowego, mogli również zapoznać się z zapleczem naukowo-badawczym podczas warsztatów organizowanych na jej terenie. Do projektu „Partnerstwo: Szkoła – Politechnika Świętokrzyska”, współfinansowanego z funduszy Unii Europejskiej, dołączyli partnerzy zagraniczni, dzięki którym możliwe będą wyjazdy młodzieży i nauczycieli do Niemiec, Czech i Słowacji. Tam odbędą się zajęcia i szkolenia, prowadzone przez wykładowców z uczelni partnerskich.

Kamil Dziewit

Podpisanie umów w Starostwie Pińczowskim

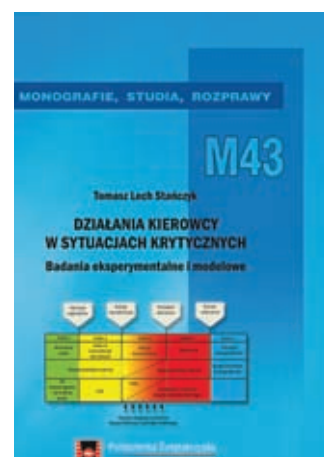
NOWOŚCI WYDAWNICTWA POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ

„Kształtowanie właściwości mechanicznych kompozytów warstwowych o osnowie metalowej z udziałem faz międzymetalicznych”, autor: Marek Konieczny

„Metody impedancyjne wstępnej lokalizacji uszkodzeń poprzecznych w kablach elektroenergetycznych”, autorka: Aneta Bugajska

„Działania kierowcy w sytuacjach krytycznych”, autor: Tomasz Lech Stańczyk

Koszykarze Politechniki walczą o II ligę

Ekipa AZS Politechniki Świętokrzyskiej-Galerii Echo to mieszanka rutyny z młodością

– Jeśli moi zawodnicy podejną do najbliższych spotkań skoncentrowani, to osiągną sukces, na który ich stać – mówił przed rozpoczęciem rundy rewanżowej rozgrywek o wejście do II ligi trener koszykarzy AZS Politechniki Świętokrzyskiej-Galerii Echo Stanisław Dudzik. I pierwszy krok został wykonany. Kielczanie po raz drugi pokonali w akademickich derbach ekipę Politechniki Krakowskiej.

Poprzednie rozgrywki zespół wspierany przez Galerię Echo zakończył na piątym miejscu. Nie sprawdziło się powiedzenie „do trzech razy sztuka” i podopieczni Stanisława Dudzika nie zagrali w barażach o drugą ligę. W tym roku ma być inaczej.

– Drużyna jest nastawiona bojowo. Widać, że chłopaki chcą w tym roku poprawić osiągnięcia. A jak to wyjdzie – to trudno w tej chwili powiedzieć – mówił przed startem rozgrywek trener akademików Stanisław Dudzik.

I póki co, wszystko się sprawdza. W pierwszym meczu koszykarze w prestiżowych akademickich derbach okazali się lepsi od Politechniki Krakowskiej (68:62), a do wygranej poprowadził kielczan nowy rozgrywający, student II roku budownictwa, Alan Jaworski, zdobywca 17 punktów. I ten sam Jaworski dał wygraną w meczu w Krakowie.

Kielczanie wygrali po dogrywce, zaledwie jednym punktem (69:68). To zwycięstwo, pierwsze na wyjeździe w tym sezonie, może mieć kluczowe znaczenie w perspektywie ewentualnego awansu do baraży.

Liga w tym sezonie jest bardzo wyrównana, aż trzy drużyny zajmujące miejsca 2-4 (AZS PŚk, Unia Tarnów i Politechnika Krakowska) mają taki sam bilans zwycięstw i porażek (5:3). Każde ewentualne zwycięstwo na pewno będzie mieć znaczenie w marcu przy

Przy piłce Alan Jaworski

końcowym rozrachunku. Bez porażki pozostała tylko Regis Wieliczka. Trzy drużyny za nią, w tym nasza, mają taki sam bilans. Przy pełnej mobilizacji w starciu z Wieliczką wcale nie stoimy na straconej pozycji.

W grudniu kielczanie wreszcie złapali dobry rytm i zanotowali dwa zwycięstwa z rzędu: 81:55 z MKS Gorlice i wyjazdowe 69:68 z Politechniką Krakowską. Zwłaszcza to drugie, po bardzo emocjonującym pojedynku, dodało wiatru w żagle kieleckim koszykarzom.

– W tym meczu widać było zaangażowanie i fajną koszykówkę. Taką, którą powinniśmy grać od początku sezonu. Cieszy, że zawodnicy się zmobilizowali, pokazali, że chcą walczyć przynajmniej o drugie miejsce, które premiuje awansem do baraży – mówi zadowolony trener.

Kalendarz kielczanom sprzyja, bowiem oprócz Unii i wspomnianego Regisu podejmą u siebie zawsze groźną Wisłę Kraków. A na wyjazdach czekają ich spotkania z teoretycznie słabszymi przeciwnikami. Trener Dudzik przestrzega jednak przed rozdawaniem punktów w ciemno i przypomina swoje ulubione słowo. – Musimy być naprawdę skoncentrowani. W rundzie rewanżowej jeździmy na wyjazdy do teoretycznie słabszych drużyn i musimy do tego podejść należycie, od początku do końca grać swoje. Trzeba wierzyć w sukces, trenować i wygrywać – wyjaśnia trener Politechniki.

Proste? W teorii tak, a w praktyce... przekonamy się pod koniec marca.

Michał Filarski

Pieszko, na rowerze i kajakiem

V Rajdem Mikołajkowym po lasach cisowsko-daleszyckich, 7 grudnia, Politechnika Świętokrzyska zakończyła sezon turystyczny 2013. Uczelniane imprezy turystyczne w większości dedykowane były 150. rocznicy wybuchu powstania styczniowego oraz obchodom Roku Przewodników Turystycznych PTTK.

W minionym roku Akademicki Klub Turystyki Kwalifikowanej PTTK Politechniki Świętokrzyskiej, pod kierownictwem Krzysztofa Sabata, zorganizował aż 13 imprez turystyczno-krajoznawczych: 8 rajdów po Górach Świętokrzyskich i regionie, 2 wyprawy górskie (w Karkonosze i Pieniny), 2 rajdy rowerowe oraz spływ kajakowy. W imprezach tych łącznie udział wzięły 263 osoby. W ciągu 21 dni w terenie przebyto 483 km: na rowerze – 229 km, pieszo – 218 km i kajakiem – 36 km. Największą popularnością cieszył się IV Nocny Rajd Andrzejkowy po Grzbiecie Kajeńskim, w którym wzięły udział 42 osoby. Na drugim miejscu uplasował się lipcowy VII Spływ Kajakowy po środkowym odcinku Nidy (26 osób). Komplet 20 osób w busie był na wyprawach górskich: majowej w Karkonosze i październikowej w Pieniny.

Na stałe do kalendarza imprez powróciły rajdy rowerowe, podczas których można zwiedzić o wiele więcej i bardziej oddalone od siebie atrakcje niż podczas wędrowki. Łącznie 29 rowerzystów przebyło w czerwcu Płaskowyż Nałęczowski od Lublina przez Kazimierz Dolny do Puław, a w sierpniu – północno-zachodni fragment powiatu włoszczowskiego i kieleckiego. W ramach XIV Świętokrzyskiego Rajdu Pielgrzymkowego, po raz kolejny, nasz Klub opracował i poprowadził nową trasę z Tarczka. Na Święty Krzyż wędrowały 102 osoby z rektorem prof. Stanisławem Adamczakiem na czele.

Pod względem liczby uczestników jest to niewątpliwie rekordowy rok w 12-letniej historii naszego Klubu. Ponadto szeregi AKTK zasilili 5 nowych członków. Obecnie klub liczy 17 osób. Kadre programową PTTK stanowi 3 przewodników świętokrzyskich, 2 przewodników turystyki górskiej, 2 przewodników turystyki pieszej i znakarz szlaków turystycznych.

Dziękuję za pracę klubowym działaczom, wszystkim uczestnikom za udział w naszych imprezach, a rektorowi prof. Stanisławowi Adamczakowi za wsparcie. O naszych dokonaniach i planach można przeczytać na stronie internetowej Klubu www.aktk.kielce.pttk.pl. Do zobaczenia na szlaku w 2014 roku.

Krzysztof Sabat – prezes AKTK

Podczas październikowej wyprawy w Pieniny, w tle zamek w Niedzicy

Na rynek w Kazimierzu Dolnym przyjechaliliśmy w czerwcu

W spływie kajakowym po Nidzie uczestniczyło 26 osób

Świetlny sukces naszych studentek

Studentki energetyki Katarzyna Gębczyk i Anna Mądzik zajęły III miejsce w ogólnopolskim konkursie „Światło – Kreacje”.

To pierwsza edycja konkursu, zorganizowanego przez Philips Lighting Poland, Politechnikę Rzeszowską oraz Urząd Miasta Rzeszowa. Jego ideą było przygotowanie przez dwuosobowe zespoły studenckie autorskich, możliwie najbardziej atrakcyjnych wizualnie i dźwiękowo sekwencji iluminacji dynamicznych Ratusza Rzeszowskiego. W ciągu 40 dni 13 zespołów z największych uczelni Polski konstruowało własne projekty, wykorzystując system sterowania oświetleniem Pharos. Politechnikę Świętokrzyską reprezentowały Katarzyna Gębczyk i Anna Mądzik z III roku kierunku energetyka Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. Poddana ocenie komisji kompozycja świetlnodźwiękowa naszego zespołu dała mu III miejsce, co jest dużym sukcesem mając na uwadze ogólnopolską rangę zmagania.

Zwyciężył zespół z Politechniki Białostockiej, który w nagrodę pojedzie do Eindhoven w Holandii. W siedzibie koncernu Philips zapozna się z technologiami, które są dopiero „na stołach laboratoryjnych” i będą dostępne komercyjnie za kilka lat.

Pokaz zwycięskich projektów, ogłoszenie wyników i wręczenie nagród laureatom miało miejsce na Rynku rzeszowskim 14 września 2013 r. Pracę kieleckich studentów można zobaczyć pod linkiem:

<https://www.dropbox.com/s/jqpbgmm366x8ak6/11.mp4>

Kamil Dziewit

Rzeszowianie podziwiali niezwykle atrakcyjne połączenia dynamicznych iluminacji i dźwięków

Fot. Tadeusz Poźniak/Zródło: UM Rzeszów

Politechnika Świętokrzyska

Spotkanie opłatkowe

19 grudnia 2013 r.

Zabawa choinkowa

12 stycznia 2014 r.

Politechnika Świętokrzyska

Inauguracja studiów doktoranckich

połączona z wręczeniem dyplomów doktora i doktora habilitowanego nauk technicznych
Aula Główna Politechniki Świętokrzyskiej, 11 grudnia 2013 r.

